

Skautų Vidas

1952 m.

balandžio mėn.

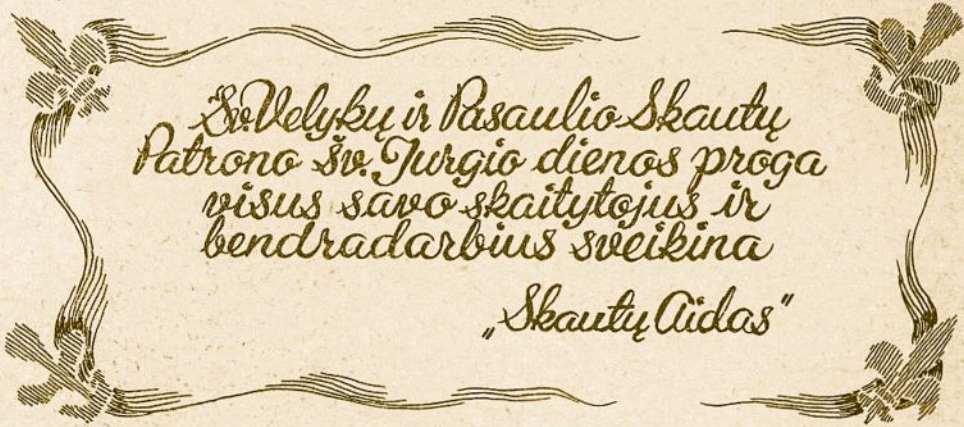
nr. 4

SKAUTŲ AIDAS

Lietuvių skaučių ir skautų laikraštis * Redaguoja v. s. Stp. Kairys, bendradarbiaujant Redakcinei K-jai, redaktoriaus pavaduotojas s. Č. Senkevičius, techniškas redaktorius ir meninės dalies vedėjas s. v. v. sl. V. Bričkus * Leidžia Lietuvos Skautų Brolijos Kanados Rajono Vadija * Prenumerata: metams \$ 3.00, pusei metų \$ 1.50 * Smulkūs skelbimėliai iki 20 žodžių \$ 1.00 * Adresas: Stp. Kairys, 716 Lansdowne Ave., Toronto, Ont. * Administracija: P. A. Pundzevičius, Box 1003, Station C, Toronto, Ont. * Spaudžia J. Danaičio spaustuvė BANGA, 570 Queen St. E., Toronto, Ont. Tel. EM. 6-1026.

* Lithuanian Boy-and Girl Scouts periodical Editor Stp. Kairys, 716 Lansdowne Ave., Toronto, Ont.

SKAUTAMS - VYČIAMS

Skautų vyčių veikimas, gražiai pasireiškęs Lietuvoje ir atsikūręs tremtyje, emigracijoje visai susilpnėjo, nes didelė skautų vyčių dalis pasitraukė iš skautinio darbo. O mūsų jaunuomenės likimas emigraciniuose kraštuose verčia verbuoti visas turimas jėgas, kad atlaikytų sparčiai besivystanti jaunuomenės atšalimą nuo savo tautos, jos kalbos, gerųjų papročių ir aukštos lietuviškos moralės. Lietuviškoji skautybė yra viena stipriausių priemonių šiam neigiamam reiškiniui užkirsti kelią ir išsaugoti mūsų jaunimą tokiu, koku jis turėtų būti.

Skautų vyčių ir bendrai skautinei veiklai suaktyvinti JAV Rajono Vadeiva, susitaręs su "Lituanicos" tunto vadija ir Pulk. J. Šarausko vardo skautų vyčių dr-ve, šaukia JAV Rajono skautų vyčių sąskrydį š. m. gegužės mėn. 30, 31 ir birželio mėn. 1 d. d., Čikagoje.

Dėl to dabar skelbiama visų JAV Rajone gyvenančių skautų vyčių registracija. Visų laipsnių skautai vyčiai patiekia apie save šias žinias: vardą ir pavardę, amžių, vyr. laipsnį, kada ir kur davęs sk. vyčio įžodį, ir ar priklauso kuriam skautų vienetui, einamas pareigas ir tikslų adresą. Registracijos terminas - š. m. gegužės mėn. 1 d. Siųsti šiuo adresu: A. Augustinaitis, 3727 So. Lowe Ave., Chicago 9, Ill.

Registruojasi visi skautai vyčiai, nežiūrint, kad kuris į sąskrydį ir neatvyktų. Skautų vyčių vienetai prisiunčia bendrą davusių įžodį sąrašą su paminėtomis žiniomis. Tos žinios bus sunaudojamos sk. vyčių kartotekai.

Sąskrydžio rengiamoji komisija susisieks su kiekvienu užsiregistravusiu sk. vyčiu korespondencijos keliu, pranešdama sąskrydžio darbotvarkę ir kitus reikalus.

Tuo pačiu skautai vyčiai prašomi siųsti komisijai sąskrydžio darbotvarkės, skautų vyčių tradicijų, budėjimo, įžodžio, programų ir bendros skautų-vyčių veiklos projektus, sumanymus ir pageidavimus. Būtina, kad į šį sąskrydį atvyktų kuo daugiausia aktyvių ir pasyvių (šiuo metu aktyviai nedalyvaujančių skautiškame darbe) vyčių.

Budėkime!

SĄSKRYDŽIO RENGIMO KOMISIJA

SKAUTYBĖ IR RELIGIJA

Skautybė įleido gilią šaknis daugely pasaulio kraštų ir tuo sąjūdžiu nesidomėti negalima, juo labiau, kad jis stengiasi laimėti savo vėliavai vis didesnius plotus. Galime tačiau svarstyti kaip giliai skautų organizacijos nariai yra persiėmę pagrindiniais skautybės šūkais ir idealais ir kaip jiems jie yra ištikimi.

Jų šūkio kilnumo negalime kvestionuoti. "Dievui, Tėvynei, Artimui" - apima visa, kas žmogui yra brangiausio. Mūsų pavasarininkų šūkis buvo šiam labai panašus. "Dievui ir Tėvynei" - matome įrašyta mūsų pavasarininkiškojo jaunimo vėliavose. Nors jų šūikai panašūs, tikslų siekti būdai tačiau yra skirtingi, bet vieni ir kiti telkė bei telkia išimtinai ar bent dalinai mūsų katalikiškąjį jaunimą.

Bažnyčios ir jos vadų yra pareiga žiūrėti kokiems sąjūdžiams jų tikintieji priklauso, eventualiai juos išpėti, jei jie būtų pavojingi jų tikėjimo grynūmumui.

Bažnyčia yra rami, kai iš jos pačios paskatinimų sąjūdžiai išauga. Ji seka tačiau atidžiai, kai sąjūdžiai susikuria šalia jos, bet kur jos nariai gali būti angažuoti. Tokia yra ir skautų organizacija. Ji buvo įkurta anglikono Baden-Powell, taigi žmogaus, kurs Katalikų Bažnyčiai nepriklausė. Tačiau į šią organizaciją įsijungiant ir katali-

J. E. Vysk. V. Padolskis

kams, visai suprantama, kad bažnyčios vadai tuojau susidomėjo, kiek katalikų tikėjimas bus joje respektuotas.

Katalikams joje dalyvauti pasirodė galima, kadangi į pačius organizacijos pagrindus padėta religija ir religingumas. Joje gali todėl turėti sau vietą kiekviena konfesija ir pagal savo tikėjimo reikalavimus tvarkytis. Nei viena grupė ar asmuo negali neigti religijos, nes tai būtų prieš skautybės pagrindus. Jei kas ją neigtų, nustotų savo dvasia jai priklausyti.

Religingumas tačiau, kokį galima dėti skautų katalikų ideologijos pagrindan, negali būti suprastas savaip; jis negali būti kokio natūralistinio tikėjimo išpažinimas, bet Dievo apreikštojo ir kokį Katalikų Bažnyčia tikėti paduoda,

Už šio tikėjimo grynumą yra atsakingi skautų katalikų vadai, ypač jų kapelionai, kurie turi budėti, kad skautai katalikai nebūtų kieno nors katalikiškame tikėjime suklaidinti ar sukliūdyti juo pilnutiniai gyventi. Kapelionų atsakingumas skautų religinime juo didesnis, kad į skautų eiles įtraukiami ir visai jaunučiai, taigi kurie reikalingi labai rūpestingo vadovo, kad jie galėtų išaugti tikrais sąmoningais katalikais.

Skautų katalikų vadų yra pareiga sudaryti visas sąlygas, kad kapeliono darbas būtų tikrai našus, kad katalikuose neįsigalėtų religinis abejingumas, atšalimas ar kas panašaus. Toks abejingumas veda į nureligėjimą, kas yra prieš pačios organizacijos tikslus ir paskirtį. Juo blogiau būtų religinį abejingumą organizacijoje sąmoningai palaikyti ir jį platinti, griaunant pačios skautybės pagrindus.

Tam išvengti ne vienam krašte skautai organizuojasi grynai konfesiniais pagrindais. Lietuviai tačiau tremtyje, nežiūrint kokios konfesijos jie bebūtų, ryžosi sutilpti vienoje organizacijoje, neatsižadėdami savo konfesinių skirtumų ir religiniam abejingumui nepasiduodami. Katalikams tai yra vienintelė priimtina bendro veikimo sąlyga.

Gyvename tikėjimui pavojingus laikus. Bedieviškasis komunizmas jį nori išrauti iš šaknų. Visi tikintieji, kokiai konfesijai jie bepriklausytų, privalo ginti tą žmogaus sielos brangenybę. Bet tai ypač mūsų katalikų pareiga.

Nuo šios kovos negali šalintis ir mūsų skautai. Negi jie gali abejingai žiūrėti, kaip kasamasi po jų pačių organizacijos pamatais? Šiai kovai laimėti ypač vieno reikia: sąmoningai gyventi savo tikėjimu. Mūsų skautams aš kaip tik norėčiau to ir palinkėti.

+ Vysk. Vincentas Padoškis

TĖVYNĖS PRISIKĖLIMO BELAUKIANT

Laisvam krikščioniškame pasauly mes švenčiame džiaugsmingą Prisikėlimo šventę. Tačiau tremtiškos buities šešelių, kurie ne sykį temdė nūdienės prošvaites, neišsklaido nė Velykų džiaugsmo spinduliai - mums liūdna, kad teisingumo angelui dar neatėjo laikas nuritinti akmens nuo mūsų Tėvynės kapo angos. Ir klausiamo - o, Viešpatie, kada? Ir ištikimybėj laukiame, darbuose ryžtamės, išdainuojam ilgesį ir meilę, maldoje paguodą randame. O viltis - kovojanti tauta: ten, mieloj tėviškėlėj, audrų užgrūdintas partizanas, čia pakeleivingas pasaulio lietuvis, kaip galiūnų sąžinė ir paskutinis išpėjimas. Kėlėsi Kristus, nes Jis amžinai gyvas. Kelsis tėvynė, jei bus gyva tauta. Ryžtamiesi tautos gyvybingumą išlaikyti ir jį kurstyti - sesės ir broliai - su Prisikėlimo švente dar labiau suglauskime gretas.

ŠVENTASIS RITERIS

Sl. Pr. Dauknyš

Balandžio 23 d. yra Šv. Jurgio šventė. Ją švenčia viso pasaulio skautai ir skautės. Šv. Jurgį ne vien tik skautai gerbia. Daug šalių išsirinko jį globėju: Kurdistanas-Georgija, Anglija, Portugalija, Aragonija, Lietuva, Ligūrija. Savo globėju jį laiko kariai, ūkininkai, visi prisilėgtieji. Jį gerbia net ir mahometonai.

Šv. Jurgį piešia apsišarvojusiu riteriu, kuris, jodamas ant žirgo, persmeigia slibiną. Tai yra krikščioniškojo didvyriškumo ir taurumo simbolis. Ši legenda greičiausiai yra kilusi iš Egipto. Šv. Jurgis, ten būdamas Romos imperijoje riteriu, buvo išgelbėjęs faraono dukterį iš krokodilo nasrų.

Tikrų žinių apie Šv. Jurgį turime gana nedaug. Žinoma, kad jis buvo gimęs trečiojo šimtmečio gale Kapadocijoje, kur dabar yra vidurinė Turkija. Jurgio tėvai buvo turtingi krikščionys ir gerai sūnų išlavino. Įstojęs į Romos imperijos armiją, pasižymėjo drąsa ir išmintimi. Pats imperatorius Dioklecijanas (284-305) labai vertino riterį Jurgį ir pakėlė jį į savo armijos tribunus.

Netrukus imperatorius paruošė naują krikščionių persekiojimo įstatymą ir padavė savo tarybininkams priimti. Visi gyre imperatoriaus planą, tik vienas Jurgis išdrįso ginti krikščionių teises ir iškalbingai aiškino visų prieš krikščionis nukreiptų šmeižtų nesąmonę.

- Ar tik tu nesi krikščionis, tribunė Jurgi? Tu esi ne tik narsus, bet ir išmintingas. Nusilenk mano stabams ir aš tau suteiksiu savo imperijoje aukščiausią garbę.

- Tiktai vienas Dievas yra tikras Dievas, imperatoriau. Aš Jį garbinu ir Jam tarnauju. Esu krikščionis. Tą Tikėjimą išpažįstu ir juo didžiuojuosi, o jei reikės, už jį savo gyvybę atiduosiu.

Imperatorius liepęs Jurgį įmesti kalėjiman, surišti, prisilėgti akmenim. Vėliau liepęs plakti saugyslėmis ir draskyti jo kūną ratu prikalinetu vinimis. Bet Jurgis neišsižadėjo Kristaus. Pagaliau imperatorius liepęs nukirsti Jurgiui galvą. Tai buvo Palestinoje Dioskopolyje 303 m. balandžio 23 d.

Karžygiška Šv. Jurgio drąsa išpažįstant savo tikėjimą, išvermė sunkiuose kankiniuose ir jo meilė Kristui, pavergė ir sužavėjo ne vien jo laiko tūkstančius žmonių. Jis tapo visos Bažnyčios pasididžiavimu. Ypatingai šventąjį Riterį pamilo jaunimas ne vien už jo drąsą ir narsumą karo žygiuose, bet ypač už jo atvirą ir galingą dvasią išpažįstant šventąjį Kristaus tikėjimą. Gyvenimas jam siūlė spinduliuojančią ateitį. Tik nusilenk stabams, užsigink savo tikėjimo ir liksi galingos Romos imperijos imperatoriaus patarėju. Šv. Jurgis nėjo į konfliktą su savo sąžine, nors jam ir visą pasaulį siūlytų! Jis karštai mylėjo Kristų. Narsus buvo fronte, netruko drąsos išpažįstant ir savo įsitikinimus, nors ir kankinio mirtis už tai grėsė. Jo vardas į Gyvenimo Knygą liko įrašytas aukso raidėmis. Dvasios stiprybė žavi žmones ir užtarnauja Dangų. Ne veltui Šv. Jurgis piešiamas kaip riteris ant žirgo, kuris ietimi perveria slibiną, tą melo, klaidos ir netikėjimo klastingą dykumą dvasią.

Broliai, sese, kokios bebūtų mūsų gyvenimo sąlygos mes turime pralaužti kelią į skaisčią ateitį ir laimę. Koks idealas mus labiausiai žavi? Skautybės įkūrėjas Lordas Baden-Powellis mūsų žvilgsnius nukreipia į šventąjį Jurgį, tą įkūnytąjį didvyriško riteriško gyvenimo pavyzdį, pavesdamas mus jo globai. B.-P. gerai žinojo, kad, turint tokį pavyzdį, visos berniuko ir mergaitės pastangos nebus bergždžios. Niekas negali pasiekti ko nors didingo, jei nebus įsitikinęs, kad yra sutvertas tik mažiems dalykams. Kūrėjas įdiegė žmo-

gui dvasią, kad šis, ją Dievo malone ir artimo meilės darbais nuskaidrinęs, šviestų ap- linkai ir kitus savo pavyzdžiu trauktų į idealo viršūnes.

Vienos iš svarbiausių riterio pareigų buvo Tikėjimo gynimas, našlaičių, moterų ir visų prisilėgtųjų globa. Riterį bematant pažindavo, nes jis būdavo mandagus, kilnus ir brangindavo savo garbę. Skautas yra šiandien teisėtas riteriškos dvasios paveldėtojas, kaip sako B. Powellis. Paveldėtojas viso to, kas priklauso moralinių papročių reformai, kas liečia dvasinę pažangą, kas gerina žmonijos civilizaciją.

Ypatingai skautas myli Nekaltąją Mergelę Mariją, - riterių karaliene ir valdovę, kurią Meilės apaštalas Šv. Jonas savo erelio žvilgsniu apokalipsės vizijoje matė dangaus melsvoje žydrynėje, apsiautusių saule ir vainikuotą žvaigždėmis. Jos garbei kyla skauto dainos ir giesmės. Marija mūsų seses išpuoš taurumo, rūpestingumo, tyrumo ir kuklumo turtais. Mūsų broliai mylėdami Mariją, bus dar darbštesni, labiau artimui atsidavę, savo gerais darbais dažniau skaidrins pagelbos reikalingųjų veidus.

Broliai, sesė! Šv. Jurgis į tas dvasios aukštumas iškėlė jo liepsnojantį meilę Kristui - Pasaulio Išganytojui. Kristus yra širdžių karalius. Nėra buvęs ir niekada nebus tokio žemės ar dangaus didvyrio, kurį žmonija taip būtų pamilusi, dėl kurio būtų nuveikusi tiek karžygiškų darbų kaip dėl Kristaus. Jis savo mokslu ir pavyzdžiu daro mums tiek įtakos, kad mus nuolat skatina ieškoti ir siekti to kas kilnu ir šventa.

Mumyse teberusena maištaujantis kraujas, kuris kitados ištiesė Adomo ranką prie užginto vaisiaus. Jis tebeteka mūsų gyslose. Jis iššaukia tūkstančius kovų. Už tai mums reikia maištingąjį Adomo kraują paminėti Kristaus krauju. Mums reikia ypatingai viską nulemiančiuose jaunystės metuose padaryti tokią pagrindinį savo kraujo pakeitimą. O tai yra Komunijos galioje. Kristus nori išsigyventi mumyse. Jis nori savo dievybe pašvęsti mūsų gyslų kraują, atgaivinti mūsų kūną.

Broliai, sesė, jei dažnai sėmsimes sau jėgos iš Kristaus, iš kurio sėmėsi didvyriškumo ir mūsų šventasis karžygis riteris Jurgis, tada ir mūsų didžiojo Skautų Globėjo šventė įgys savo tikrą prasmę ir paskirtį.

Štai ant eiklaus žirgo šuoliais skrieja Šv. Jurgis. Jis apsilėkęs Teisybės šarvais, jo kairėje - Tikėjimo skydas, kad galėtų atremti visas ugningas priešos vilyčias. Jo galvą didingai puošia išganymo šalmas. Jis švitruoja spindinčiu dvasios kalaviju ir skautui per šimtmečius sušunka:

- BUDĖK ir KOVOK, jaunasis riteri! Pasaulis apie tave turi šį tą žinoti!

IR ARTIMUI

Rudenį juodi debesys lyg akmuo slegia žemę, tačiau ir tamsiausią rudens dieną mus pasiekia saulės spindulio šviesa, ir speiguotą žiemos naktį šio spindulio šiluma budi, kad žemę neištiktų amžino šalčio mirtis. Ir tremtinių stovyklose, kai netikrumo grėsmė lyg maro šešėlis slankiojo virš benamių galvų, surasdavome giedrių ir džiugių valandų: tas galėjimas nelaimėje būti kartu, nepirktas bet padovanotas mūsų ansamblių, solistų, vaidintojų menas, su didelėmis pastangomis suorganizuotos stovyklos, dideli iš juokingai mažų išteklių parengti pobūviai. Nereikėjo juose griebtis degtinės nuotaikos pakėlimui - ji buvo nuoširdi ir jaunatviška. Galėjimas organizuotis ir bendrai dirbti - vis tai buvo gražios prošvaistės skurdžiose dienose. O už visas laimes, ką tik dabar pradėdame suprasti, didžiausia, kad turėjome savas (dvasia patalpos buvo svetimos) bažnyčias, mokyklas ir visi galėjome mokytis. Vienas jaunas draugas man rašo: "Jūs vyresnieji, kurie iš namų išsivežėte didesnę tėviškės atminimą, ir suprasti negalite, kad mes tik anuose sulūžusiuose barakuose išmokom Tėvynę mylėti". Jei atidžiai žvelgsime į anas netolimas dienas, jau dabar galėsime įžiūrėti, kad toli gražu ne visas progas išnaudojome. Ir visose arba beveik visose srityse liko daugybė spragų. Pasinaudokim išmintingu patarimu ir iš praeities klaidų mokykimės ateičiai. Šį kartą peržvelkime, kaip panaudojome progas padėti artimui, kurių turėjome kiekvienam žingsnyje. Galima būtų knygas pavyzdžių prirašyti, bet pasitenkime vienintėliu. Mūsų stovykla gavo įsakymą - per viena dieną persikelti į kitas patalpas. Ryto metą atvažiavo kariuomenės sunkvežimiai ir pradedo darbas. Kiek rūpesčio, kiek vargo ir teisėto nepasitenkinimo-tavęs visai žmogum neskaito. Keliauk ir keliauk kaip amžinas žydas, tuo labiau, kad naujosios patalpos

buvo blogesnės. Tik jaunieji šio vargo nejautė. Jiems tik pramoga. Važinėja apkibę mašinas (pradedant tais, kurie vos pajėgė užsikabinti ir baigiant jau gerais vyrukais) į šen ir ten. Kareiviai buvo jiems geri ir nedraudė, tik reikalavo, kad nuolat dainuotų. Atvažiuavę tiek vieni tiek antri kantriai laukė kol mašiną pakraus ar iškraus, kai tuo tarpu moterys ir seniai tapė ryšulius, nešė skurdžius bet sunkius tremtinio baldus. Pavakaryje į vieną iš paskutinių mašinų krovė senos ligonės daiktus. Spinta buvo sunki. Padususi moterėlė laktė aplinkui, dejavo, bet nieko negalėjo padėti. "Broliai", - kreipiausi į čia pat stovinčius augalotus berniukus, jų tarpe buvo ir skautų: "Padėkit!" "Šiandien mes savo gerą darbėlį jau su kaupu atlikom", - pasakė ir nepatogiai pasijutę nubėgo.

Kai sunkvežimiais pasiekė naujos stovyklos kiemą, anksčiau persikrausčiusieji, - ši laimė visados tekdavo fiziškai labiau pajėgiems, jau buvo susitvarkę ir būrys jaunų mergaičių ėjo prie upelio pasivaikščioti. Čia pat gretimam kambaryje šaukė klykė vaikai. Vargšė motina nežinojo ko griebtis. Jie norėjo valgyti, jau buvo laikas juos guldyti, visi daiktai dar krūvoje suversti, o vakaras jau čia pat.

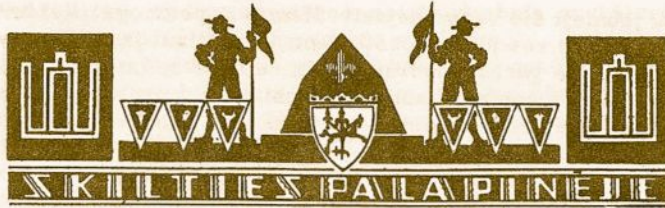
O, broli, gal jau seniai būčiau užmiršęs tada tiek daug skausmo širdžiai uždavusių vaizdą ir savo plunksną šiandien į skaudžius prisiminimus nedažyčiau, jei toj pabėgusioj berniukų grupėj nebūtų Tavęs, mano brolio, brolio iš tos pačios draugovės, ir jei su anomis, kaimynę motiną, vargų prispaustą, palikusiomis ir paupin pasidainuoti išėjusiomis mergaitėmis nebūtų nuėję mudviejų sesės.

Aš žinau, kaip džiugina jauną širdį, tylų vasaros vakarą upės bangom aidinti daina, bet ar mažiau ją turėtų džiuginti tarnyba artimui. "Ir artimui!" Tiesa, tai paskutinė skautiškojo obalsio dalis, bet tokia svarbi, kad, jos nevykdant, negalima įvykdyti pirmųjų dviejų. Nes juk ar nėra parašyta Šv. Rašte: "Iš tikrųjų sakau jums, kiek kartų tai nepadarėte vienam iš šitų mano mažiausiųjų brolių man nepadarėte": (Mat. 25, 45). "Jei kas sakytų: Aš myliu Dievą ir nekęstų savo brolio yra melagis. Nes kas nemyli savo brolio, kurį mato, kaip jis gali mylėti Dievą, kurio nemato". (Jon. 4, 20).

Ir teisingai rašo mūsų filosofas J. Girnius: "Lietuva yra gyva ne tik Nemuno tekmėje ar Lietuvos miškų ošime, bet ir kiekvienoje lietuviškoje dainoje ar pasakoje. Bet dar labiau Lietuva yra gyva lietuvyje. Mylėti Lietuvą - tai mylėti lietuvius, mylėti kiekvieną lietuvį. Lietuvos meilė neatskiriama nuo meilės lietuviui. Tai vienas ir tas pats dalykas. Kas sakytųsi mylįs Lietuvą, bet stokotų meilės lietuviui, tasai pats liūdytų, kad jo patriotizmas tėra tuščia deklamacija". (Pal. Tautiniai mūsų uždaviniai tremtyje). Klaidinga būtų manyti, kad artimas yra tik lietuvis. Aš nenorėjau pasakyti,

Eilė Toronto skautininkų ir jūrų sk. taut. šokių grupė dalyvavo Toronto sk. vadų konferencijos lauze. Iš kairės į dešinę K. K. Vaidoto laivo vadas v. valt. B. Vaškelis, šokių grupės vadovė p. Ličkūnaitė-Šadeikienė, VS St. Kairys ir VS pav. v. s. V. Šarūnas.

Atėjus pavasariui visi galvojame apie jau čia pat esančias pilnas nuotykių ir džiaugsmo stovyklos dienas. Kokia tai didelė proga nagingumui ugdyti! Kokia nepaprasta proga stiprėti stovykloje, kur viskas gražiai supinta - iškylos, įvairūs žaidimai, vandens sportas ir visoki kitoki nuotykių nuotykių! Kuris iš mūsų apie tai nesvoja? Stovyklai ruošiamės visus metus, o dabar tai jau tiesiog sirgti turėtume liga, vadinama "stovyklitis". Šiandien tvarkyme stovyklavimo aprangą. Ją išbandysime pavasario iškylose. Lėšos stovyklai? Pakratykime savo taupymo "kiaulytes"! O gal kaip nors kitaip jūsų skiltis praėjusią žiemą milijonus sukrovė? Bostono kęstutėnai sakosi kažkada seną popierių rinkę... Atminkit viena - tikras skautas stovyklai pinigų iš tėvelių "nekaulina". Jis užsidirba juos pats.

*

Stovyklos gyvenimas ir laužai gamtoje palieka geriausius draugystės prisiminimus. Kaip arti tada jaučiame Pasaulio Kūrėją ir savo artimą - brolių. Kaip dažnai rusenantis laužas mus įkvepia geriems darbams ir stiprina mintį, kad, štai ir mes esame įpareigoti daryti viską taikai ir laisvei pagal Kūrėjo planą įgyvendinti šioje žemėje. Kokią gilią padėką tada pajuntame širdyse Jam už visą palaimą, kuri mums ateina per skautybę, jos programos turtingumą. Tą padėką turime išreikšti tarnyba kitiems.

Vienas iš kelių padėkai išreikšti yra sudaryti sąlygas ir kitiems berniukams - mergaitėms, kurie dar nėra skautais-tėmis, dalintis su mumis skautavimo džiaugsmais. Tik apsidairykite aplinkui. Kaimynystė, be abejo, yra pakankamai jaunimo, kuris matė jus žygiuojančius uniformose, kupinus geros nuotaikos. Jie

noriai žygiuotų drauge. Kvieskim juos pas save ir padėkime tapti skautais-tėmis, vilkinčiais brolystės ir tarnybos uniforma.

*

Budėk! Reiškia, būk pasiruošęs! Visur ir visuomet! Nežinai nei valandos nei minutės kai susidariusi padėtis pareikalau tarnauti. O padėčių gali būti painių. Kovai su nelaime, nežūrint kokios rūšies - reikia jėgos ir sveikatos. Sveikata ir ištvermė įgyjama fiziniai lavinantis. Iškylos, stovyklos, plaukimas, irklavimas - vis tai keliai grūdinti kūną, kad jis išlaikytų netikėtą įtampą. Žiūrėkite, keletas mūsų brolių jau atsidūrė Korėjoje. Manau, jie ras progos padėkoti skautiškai auklėjimo ir grūdimo sistemai... O į kokius frontus dar mes pakliusime!? Prisimenam vieną mūsų vyresnio amžiaus skautininkų, grįžusį iš Červenės pragaro. Stebūklas stebūklui, bet, jei šis mums visiems pažįstamas asmuo nebūtų turėjęs geros sveikatos, ištvermės, nebūtų mokėjęs selinti, maskuotis, misti varlėmis, žolėmis ir šaknimis, kažin ar būtų jį turėję šiandien savo tarpe.

Norint tarnauti kitiems, reikia pasiruošti. Kokiose srityse? Štai! Mokėti teikti pagalbą nelaiminguose atsitikimuose (nepakanka vien žinoti kam vartojama jodo tinktūra!), rasti kelią nežinant apylinkių, kurti ugnį ir ruošti maistą sau ir kitiems, Būk tat pasiruošęs visam kam!

Virš viso to turime persunkti savo protus ir širdis kovojančios Tautos dvasia: "Laisvė Lietuvai!" Lietuva tebūna visuomet mūsų pirmoji ryto ir paskutinė vakaro mintis.

Sveikata - Nagingumas - Dvasia! Paverskime šį mažą brolių būrelį kaip galint geresne skiltimi - stipria, naginga, pasiruošusia. Tuo įnešime ir savo indėlį Tautos laisvės kovon. K.

kad skautas turi būti paslaugus tik lietuviui, o tik pasakyti, kad, tarnaudami artimui, kartu tarnaujame ir Dievui, padėdami lietuviui tarnaujame kartu ir Tėvynei.

Kol save mylime labiau už artimą, tol šios pareigos neatliekame. Juk yra įsakyta: Mylėsi artimą kaip pats save". Ir tik tuomet, kai artimą kaip save pamilsime, tarnyba pasidarys ne sunki vos pakeliama našta, bet širdį džiaugsmu pripildanti pareiga.

J. Juozukas

SUMANIAM STOVYKLAUTOJUI

Štai jau vėl ateina žavioji vasara ir Tu, mano mielas broli, drauge su kitais savo džiaugsmo ir žaidimų draugais dainuosi:

"Kepurę rožėmis apkaišęs,
Rengiu stovyklą samanose"...

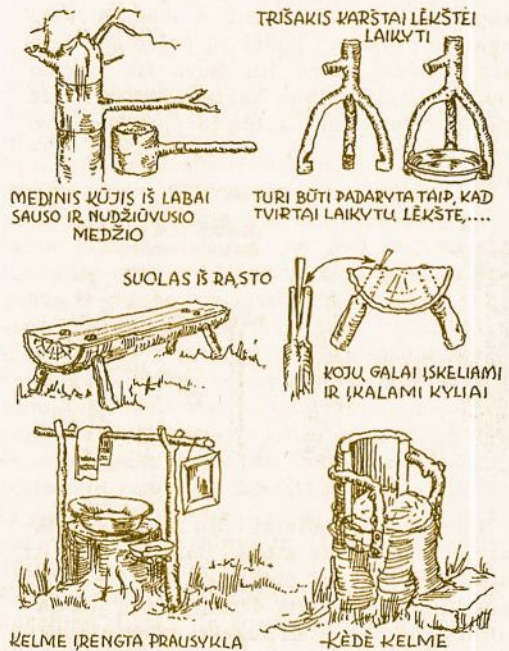
Linksmos tai bus dienos, nors kartais ir lietutis paskalbus ne tik palapinę, bet ir kitus daiktus... Ką nori gali kiti sakyti: gal būt jiems bus visai nesuprantamas Tavo džiaugsmas, kai Tu sėdėsi kas vakarą prie laužo ir dainuosi, dainuosi... Taip, kartais net sulytas... Ištikrųjų, kaip gražu ir gera būti skautui! Tu, mano jaunesnis broli, taitai geriau supranti nei kiti, kurie skautybę mato tik iš išorės. Jie prilygsta žingeidiems turistams, kurie stebi žymių menininkų katedros langų pieštus vitražus iš lauko pusės...

Šalta žiemužė jau prabėgo ir skautiškas veikimas liausis ribojęsis patalpo- mis. Jūs, be abejo, tavo draugovė, tavo skiltis, jau senai planuojate ateinančios vasaros stovyklą, nes tikriausiai žinote, kad pasirengimas "didiesiems vasaros džiaugsmams" prasideda vos tik tik sugrįžus iš stovyklos...

Taigi, mielas broli, nors gal būt ir nesi palapinėje praleidęs 100 naktų, bet jau vis vien būsi pastebėjęs, kad stovyklaujant visi daiktai gana greitai susitepa. Tai jokia paslaptis! Visi daiktai susitepa: vieni lengviau ir greičiau, kiti ne taip greitai. Ši netobulybė yra tiesiog neišvengiama. Bet aš nemanau, kad tu nebuvai kaip tik iš tų, kurie suplėšytus bei suterštus daiktus paliktų savo likimui įmesdamas kur nors netaip visų lengvai pastebimon vieton draugovės būkle... Esi skautas tai tuo pačiu ir švaros bei tvarkos mylėtojas. Žiūrėk, kad ne tik pats, bet ir Tavo daiktai ir aplinka, kurioje randiesi, būtų švari. Aš manau, kad tau jau ne vieną kartą atsitiko, kad ir kaip būtum galvą besukęs, kad ir kokias priemones benaudotumei, pasakyti savo širdyje: "Dėmė lieka dėmė - aš jos nebeišvalysiu". Tikiu, kad pačiam netrūksta tos rūšies patyrimų, bet leisk man, senam vilkui, duoti tau keletą patarimų, kurie gal būt nebus nuobodūs netik pasiskaityti, bet ir praktikoje pritaikyti.

Visų pirma pakalbėkime apie atskirus skauto "kasdieninio vartojimo" daiktelius, kurie ištikrųjų yra verti tavo ypatingo dėmesio. Prisimink, kad skautas yra ne tas, kuris kas vasarą vykdamas stovyklauti perka naują kuprinę, bet tas, kuriam vienos kuprinės užtenka visam skautavimui, nes žinai, kad skautas yra taupus.

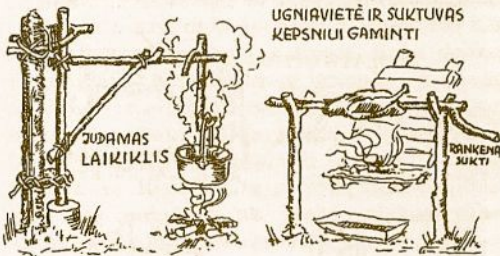
Kuprinė... Kai kam atrodo visai suprantamas dalykas, kad kuprinė būtų su- septa: žemė, vanduo, mamos įdėti išskylon perriebūs užkandžiai ir t.t., tikriausiai neprisideda prie švaros palaikymo. Kaip ją valyti? - gi visai paprastai! Visų pirmiausiai atskirk apdangalą (kuprinės išorinę pusę) nuo pamušalo, gerai šepėčiu išvalyk iš abiejų pusių. Po to pamerk ją kelioms valandoms į gerai atskiestą plau- namos sodos tirpinį. Šis skiedinys, būčiau pamiršęs, turi būti kuo karštesnis. Po to, ištraukęs iš "vonios", gerai įtrink kietu muilinu šepėčiu. Išmuilinęs gi, nuplauk vėl tam pačiam skiedinyje. Pagaliau išskalauk tyram vandenyje į jį įdėjęs nedidelį kiekį chlorkalkių. Daugiau nieko nebelieka kaip tik išgręžti ir išdžiovinti. Skautas at- sargus! - to niekad neprivalai užmiršti. Todėl ir kuprinę bevalydamas žiūrėk, kad be reikalo kur neįplėstum. - O kaip su diržais? - girdžiu tave klausiant. Nieko baisaus: įtepk gerai riebalais, jei nori, kad jie būtų tokie lankstus, kaip ir pirma.

Antklodė... ar tavo antklodė vilnonė? Jei taip, tai plauk ją kaip ir kiekvieną vilnonį audinį: muiluotu (muilo milteliais) vandeniu. Po to, eilę sykių perploves iš- džiovink, jei galima, ne saulėje. Tik žiūrėk po to nesiskusk, kad antklodė suplyšo, nes tai būtų tikras šmeižtas... išskyrus gali- mą, bet mažai svarbos turintį spalvos nu- blukimą.

Palapinė... jų yra įvairiausių rūšių Keletą ir pats tikriausiai pažįsti. Apie kokią tat palapinę norėčiau tau pakalbėti? Žinoma, pirmoje vietoje man rūpi, žinai, tos lengvutės šilkinės, o ne guma aprauktos.

Jei tavo palapinė (arba skilties, kurios priežiūrai tu būtumei paskirtas) yra viena iš tų pirmosios rūšies, tai, įpilęs kibiran vieną litrą švaraus benzino, įmerk ją ir gerai įtrink. Tik vieno prašau: neužmiršk prieš ištiesdamas džiovinimui, kad jokiū būdu jos negalima gręžti sukant, bet kiek galima išspausti. Benzinas greitai džiūva. Vėliau perplauk ją kelis kart švariam vandenyje, kad "dingtų" kvapas. Po to vėl išdžiovink. Jei gi tavo skilties kasoje būtų užsilikę kiek grašių, gali pasitaręs su kasininku (jei skiltininkas nuspręstų, kad reikia pagrindinai valyti) atiduoti medžiagų valyklon "sausam" valymui. Dar kartą primenu: palapinės niekad negręžkite! Priešingai elgdamiesi pertrauksite kokį nors audinio siūlą ir tada lietaus metu palapinėje reiks ne vienoj vietoj pastatyti po indą, jei norėsite, kad jūsų ir kiti daiktai nesušlaptų. Praėjusią vasarą Venecijos skautukai stovyklaudami Alpėse niekaip negalėjo suprasti, kodėl jų palapinės leidžia vandenį, nors jos buvo tik pernai pirktos ir tik vieną kartą plautos... Jie apkaltino fabrikantus, tuo tarpu patys savo nesumanumu būdami šlapių čiužinių kaltininkais...

Nors ir kaip puikiai būtų išplauta ir išvalyta kuprinė, antklodė, palapinė ir kiti daiktai, bet dažnai pasitaiko, kad neužilgo pastebima viena kita dėmė. Norint jas pašalinti, reikia mokėti susekti jų priežastį - kilmę. Yra aišku, kad kiekviena dėmė turi savo istoriją ir gali būti skirtingos kilmės. Tik jau nebūk visai mažas vaikelis ir netikėk, kad benzinas pašalina visas dėmes. Jis paprastai tik praskiedžia riebalus, patį audinį dažniausiai palikdamas dar plačiau išteptą.

Štai keletas dažniau pasitaikančių dėmių ir jų pašalinimo būdai.

VĄSKAS. Iš abiejų pusių suteptos medžiagos padėk po lapelį sugeriamo popie-

riaus ir kelis kart perbrauk karštu glaisytuvu. Tiesa, taip darant gali atsitikti, kad storesnė medžiaga visvien viduryje paliks sutepta prisisunkusi vaško ir užlaikys dulkes. Nenusimink: paimk šepetį ir lengvai pavilgęs benzine lengvai mušdamas pašalinsi likučius. Nepamiršk po dėmėta vieta padėti keturgubai sulenktą drobės gabalą, nes kitaip gali valomą medžiagą sugadinti.

SVIESTAS. Padėk medžiagos gabaliuką po dėmėta vieta. Kitu gi medžiagos gabaliuku, suvilgytu benzine, lengvai pamuš. Jokiū būdu nebrauk. Išdžiovink lengvai drobės gabaliuku mušdamas. **ŠOKOLADAS** išsivalo benzinu ir po to vandenilio peroksido skiediniu, jei reikalas liečia palapinę; jei gi valote antklodę, vartokite vien vandenilio peroksido skiedinį tyrame vandenyje. **KAVOS** dėmės yra išvalomos silpnu chloro kalkių skiediniu, jei yra suteptas šilkas; kitiems audiniams imkite etilo alkoholio ir vandens skiedinį 1:1, parūkstintą actu. **ŽOLĖS** dėmės yra tikrai sunkiai išvalomos. Gera yra mėginti su vandenilio peroksido skiediniu turinčiu alkoholio. **VAISIŲ** dėmės nesunkiai išsivalo skiediniu, kurį sudaro 3/4 alkoholio ir 1/4 vandens. Jei neišsivalo - bandyti su vandenilio peroksidu. **PIENO** dėmės: pavilgykite vilnonės medžiagos gabaliuką į benziną ir muškite; po to iš naujo pervalykite vandenilio peroksido skiediniu. **KIAUŠINIAI** muškite benzinu. Jei dėmė vis dėlto pasilieka, naudokite alkoholio ir vandens tirpalą 1:1. **VYNAS:** dažnai, bet nevisada raudonojo vyno dėmės pašalinamos mušant jas baltajame vyne pamirkytu medžiagos gabalėliu. Labai patartina vartoti vandenilio peroksidą. **CUKRUS:** neužmirškite po dėmėtą vietą padėti storą medžiagos gabalą ir, sušlapinę skudurelį į alkoholio ir vandens tirpalą, atsargiai valykite mušdami. Negelbstint, vartokite gryną alkoholį.

Štai, mielas broli, keletas patarimų. Tavo skautiškasis nagingumas, gal būt, jau bus tau sukrovęs visą eilę patyrimų, kuriuos tu taip pat galėsi panaudoti. Bet vieno neužmiršk: daryk pats visą, ką tik gali. Nesakyk, kad vasaros stovyklos metu suteptus daiktus gali išvalyti mama arba tu pats gali užmokėti už išvalymą iš tėvelio gautais pinigais. Atmink, kad tikrai laimingas yra tik tas žmogus, kuris turi kuo mažiau reikalavimų. Skautybė gi kaip tik yra tavo kelias į laimę ir pasisekimą. Stenkis, tat, ne tik sau patarnauti, bet ir kitiems pagelbėti. Tai yra tavo kelias.

Drugelis, Italija

ŽUVŲ KEPIMAS

Nuskutus žvynus ir išvalius, žuvį pasmeigti per galvą ant nusmailintos lazdelės ir, įkypai išmeigus į žemę prielaužo, kad galas su žuvimis atsirasčiau virš ugnies, kepti.

Kad skonis būtų geresnis, reikia lazdelę, įmerkus į vandenį, aprinti druska ir tada mauti ant jos žuvį. Patį gi kepsnį galima dar aprinti sviestu.

PEILIS IR KIRVIS

Peilis ir kirvis naudingiausi įrankiai miško gyventojui. Ir geras stovyklautojas ar medžiotojas negalėtų be jų išsiversti. Iš to, kaip žmogus laiko ir naudoja kirvį ar peilį, mes drąsiai galime spręsti, kiek jis nusimano apie miško gyvenimą. Prityręs stovyklautojas niekuomet nesinešioja atlenkto peilio ir nesišvaisto kirviu: jis nežaidžia šiais įrankiais, bet dirba jais rimtą darbą. Todėl:

1) Saugok savo peilį ir kirvį ir nevertok jų tokiems darbams, kurie juos atšipina arba nulaužo.

2) Būk atsargus, kad nesužeistum žmonių, stovinių aplink tave.

3) Niekuomet nevertok nei peilio nei kirvio žievei nuo medžio lupti arba savo inicialams tvorose ir suoluose "įamžinti".

Vartodamas peilį:

1) Drožk nuo savęs, ne į save, kad nesužeistum.

2) Niekuomet nenaudok peilio kriaunų plaktuko vietoj ir nesistenk perpiauti lazdos, plakdamas peilį kirviu, plaktuku ar akmeniu.

3) Nepiaustinėk medžio su vinimis.

4) Nekišk peilio į ugnį.

5) Laikyk ašmenis švariai; išvirink arba nuplikyk prieš piaustydamas maistą.

6) Nevertok ašmenų suktuko vietoje ir nebandyk ašmenimis ką nors atidaryti.

7) Nenešiook atlenkto peilio rankoje.

8) Nedėk peilio ant žemės ir nelaikyk drėgnoje vietoje.

9) Išmok peilį galasti teisingu būdu.

Vartodamas kirvį:

1) Niekuomet nekapok tokiu būdu, kad nuslydęs kirvis tave sužeistų.

2) Niekuomet neskaldyk malkų ant kieto daikto, pav. akmens.

3) Nešdamas kirvį ant peties, atsuk jo ašmenis nuo savo kaklo, nes krisdamas gali susižeisti.

4) Keliaudamas aptrauk kirvį makštimi. Laikyk jį už rankenos arti ašmens, nusukęs nuo savęs žemyn.

AUGINKIME GĖLES

Artinantis pavasariui, pasigendame žiedų. Pamatę pirmąją pievą ar žalsvus klevo žiedelius, džiaugiamės lyg geležėlę radę. O ką jau besakyti apie darželyje išsiskleidusią tulpę ar kitokią pavasario gėlę. Visai diena ūpas pagerėja. O gal taip pačiam pamėginti išitaisyti darželį? Skautui-tei kaip gamtos draugui būtų gera proga pasireikšti. "Bet aš gyvenu mieste ir neturiu nei vienos lysvutės", tūlas pasakys. O gal, mielas broli, sesute, turi verandą (balkoną)? O jei ne, tai gal tavo langas yra atkreiptas į saulę. Pradėkime nuo mažiausio, kabančio palangėje "darželio". Lysvutę mums atstos siaura pailga dėžutė. Galima jų nusipirkti pas artimiausią gėlininką ar "dešimtstoryje". O dar geriau pačiam susikalti iš 1/2 colio storumo lentelių: galams išsipiaustykime du 6x6 colių keturkampius iš kiek storesnės medžiagos. Tinka ir trapecijos pavidalo - apačia 6 c., viršus 7 c., aukštis 6 c. Prie jų prikalkime dugną ir šonines. Jų ilgis derinamas su lango platumu ar turima vieta balkone. Patogiau turėti dvi trumpesnes dėžutes negu vieną ilgą. Dugne reikia išgręžti eilę skylučių bent 1/4 colio skerspiūvio ištekliniam vandeniui nubėgti. Kad dėžutė būtų patvaresne (lentos dažnai susisuka nuo pakartotino drėkinimo ir džiovinimo), dėžutės galus reikia suveržti stipria viela. Kartu padaromos kilpos, kad būtų už ko pakabinti. Lieka tik šonus išdažyti žaliais ar baltais aliejiniiais dažais - ir galime pradėti sodinimo darbą.

Skyles, padarytas dugne, pridenkime akmenukais ar sudužusio molinio vazono šukėmis, kad žemė nebyrėtų, o vanduo galėtų nutekėti. Žemė tinka iš patvorio kur gerai tarpsta paprastos dilginės. Galima imti iš daržo, bet visai netinka iš miško: ji labai rūkšti ir daugumas žydinčių gėlių joje neauga. Jūros užliejama sūri žemė irgi mūsų gelėms kenkia. Pavasario pradžioje

sodinkime našlaites (pausies - viola tricolor). Galima nusipirkti jau žydinčių augaliukų. Sėklos jų sėjamos rudenį. Jos nebijo nė stipresnių šalnelių ir net pražydušios gerai pakelia persodinėjimą, ypač jei tai atliekama lietingame ore ir pirmas dvi dienas saugojama nuo tiesioginių saulės spindulių bei stipraus sauso vėjo. Tarp našlaičių pasodinkime kvepiančių žirnelių (sweet peas - Heat resisting). Nasturtų (Nasturtium) ar kurių kitų į atvirą gruntą sodinamų gėlių sėklų. Kol našlaitės peržydės, sėklomis dasodinti augalai sudygs ir išbujos. Orui visiškai atšilus į našlaičių vietą pasodinkime petunijų daigų. Patiems jų neapsimoka auginti, nes nuo sėjos iki žydėjimo praeina apie 3 mėn. Galima jų pas gėlininką už kelis centus įsigyti. Nereikia gėlių sodinti per daug suglaustai - skurs ir menkai težydės. Į vieną 18 col. ilgumo ir 6-7 colių platumo dėžutę galima pasodinti daugiausia 5-6 keurus našlaičių, 10 žirnių grūdelių, 3-4 žemaūgius nasturtus ir (išrovus našlaites) 5 petunijas. Neužmirškime, kad gėlės yra gyvi ir labai kiekvienam nedatekliui jautrūs sutvėrimai: reikia jas rūpestingai laistyti - karštą dieną net tris kart į dieną ir gerai "maitinti" - tręšti kalio, fosforo ir azoto druskomis. Pigiausia, bet drauge ir labai gera yra natūrali trąša - sudžiuvusios ir į miltus sutrintos karvių išmatos - jų galima rasti iškylų metu ganyklose - na ir pirkti sėklų bei sodininkystės įrankių krautuvėse. Gerai būtų, jei galėtume tos trąšos sumaišyti su žeme prieš augalų sodinimą, 1 arb. šaukštelis vienam augalui. Galima pirkti jau pusiau paruoštų skystų trąšų, vad. "Electra", "Hyponex". Vartojimo taisyklės įpakavi-

me. Bendra taisyklė visoms tokioms trąšoms: 1) tręšti tik gerai prieš tai palaisytus augalus, 2) imti pusiau mažesnę dozę, negu nurodyta, bet tręšti dažniau, 3) tręšti lietingomis dienomis ar bent vakare, prieš saulei nusileidžiant, nes neatsargus trąšų vartojimas vietoj padėti, gali lepiam augalui pakenkti. Laisvas nuo augalų žemės paviršius privalo būti dažnai purenamas. Čia įrankius atstoja vielos gabalas, degtukas, vinis. Turėdami saulėtą balkoną, galime ten įrengti didesnę "darželę". Prie balkono atramų galime pritvirtinti tokių pat kaip palangėse siaurų dėželių. Kertėse su įstatytais vidun paprastais moliniais vazonais. Ant grindų pastatykite didesnes pav. 30 c. platumo ir bent 50 colių ilgumo kiek gilesnes (10-12 colių) dėžes. Grindims apsaugoti po dėžės kampais pakiškite kokių kaladėlių. Auginamų augalų pasirinkimas būtų kur kas didesnis. Ant balkono atramų pastatytose dėžutėse auginkime vijoklius (jiems prilaikyti ištempkime vielos tinklą ar virvutes). Kraštus apodinkime žemyn nusvyrančiais nasturtais; į krepšelius patalpinkime petunijas. Didelėse dėžėse auginkime kambarines pelargonijas, medatkas, levažandžius, sinijas ir kitas mūsų mėgiamas gėles. Kertelėms kur saulė nesugeba išsiskverbti tin ka įvairios paparčių rūšys, epeida ir visa eilė kambariuose auginamų augalų.

Mieste yra daugiau dulkių ir suodžių, kurie, guldami storu sluoksniu ant lapų ir žiedu pumpurėlių, nustelbia jų plėtojimąsi. Tai pašalinti galime dirbtinu lietuimi - dažnu augalų švirkštimu grynu vandeniu. Kietesnius lapus galime nuplauti šlapiu skudurėliu ar kempine.

E. G-ė

Toronto sesės ...
Nuotr. A. Palionio

Briedžių skittis olimpiniuose Žaidimuose

TAŠA

B. KNOBEL

Dangus buvo nepaprastai mėlynas gelsvu atspalviu - Engadino pietų vėjo dangus. Visas St. Moritzas buvo ši rytą ant kojų. Automobilių judėjimas gatvėse prilygo didmiesčiui.

Briedžių skittis išžygiavo išimtinu būdu visi iki vieno baigmės linijos kryptim. Su savim jie vežėsi rogutes su arbata.

Visą lenktynių taką buvo apstojusi didelė smalsuolių minia, o pavojingesnėse vietose buvo tiesiog grūste susigrūdę masės žmonių. Tribūna prilygo daugiaspalvei mozaikai juodais taškais, kuriuos sudarė tamsiais rūbais apsirengę garbės svečiai. Šalia apie dvidešimt korespondentų buvo įsitaisę telefono būdeles. Tai reiškė, kad lenktynių rezultatai bei reportažai iš čia tiesiog diktuojami laikraščiams. Ant paaukštinimo virš laiko sekėjų namelio buvo įtaisytas garsiakalbis, kuris pranešinėjo publikai įvairiomis kalbomis. Netoli jo dirbo kariuomenės radistai, kurie priiminėjo vidurkelio laiką iš savo bendradarbių prie Stangenpasso. Tarp įvairių radijo stočių pranešėjų maišėsi laikraščių fotografai. Čia viešpatavo babiloniškas kalbų mišinys ir įtampa, kuri teikė šiam didžiajam įvykiui šventiškos nuotaikos.

"Pirmasis lenktynininkas jau išvažiavo!" pranešė garsiakalbis. Įtampa kilo. Mažiau kaip po trijų minučių pirmasis slidininkas turėjo būti nuvažiavęs šią milžinišką pakalnę ir pasiekęs baigmę. Couttet, Prancūzijos ir buvęs pasaulio meisteris, ėjo pirmuoju. Jis kaip žaibas išlėkė iš po medžių, įsivarė nepaprastu greičiu prie baigmės ir, lydimas džiaugsmingų prancūzų šauksmų, prašvilpė pro baigmės kaspiną. "Trys minutės, septynios ir šešios dešimtosios sekundės!" Bet jau pro Stangenpassą nuvažiavo ir austras Mall tik dviem sekundėm greičiau kaip prancūzas. Antrasis italas Colo, nepasiekęs baigmės, sunkiai susižeidžia, pranešama nuo tako vidurio. Šveicaras Karl Molitor startuoja. Puskelio laikas iš Stangenpasso 1:47. "Geriausias laikas", praneša garsiakalbis. Ar jis išlaikys? "Greičiau, greičiau!" ragina šveicaras prie mikrofono, neatitraukdamas akių nuo laikrodžio. Jau matosi raudonas megztinis, gražiai pravažiuoja baigmę, 3:00,6! Džiaugsmui nėra ribų. Tačiau jis greit nurimsta, nes iš Stangenpasso ateina žinia, jog prancūzas Oreiller pralėkė vidurkelį negirdėtu laiku ir jau randasi prie baigmės 2:55! Paskutinė šveicarų viltis, Olinger, pravažiuoja tuo pačiu laiku kaip ir Molitor. Įtampa pradingsta, lenktynės jau išspręstos. Geresnio laiko niekas nebesiekia.

Arbatos puodas buvo ištuštintas, dar prieš prasidedant moterų lenktynėms. Prie sunkiausios lenktynių tako vietos jau stovėjo šveicarų ledo rutulio komanda. Vyrų stengėsi paremti saviškes. Žiūrovai kopė į vakarinio Corviglia kalno šlaitą, apstojo stačius Alp Giop krantus ir pasiekė net Piz Nair kalno viršūnę.

"Lina Mittner, Šveicarija, startuoja!" pranešė garsiakalbiai. Haraldas negalėjo nustovėti vietoje ir trypė kojomis. Strickas tiesiog pražiūrėjo skyles baigmės kaspine ir griežė dantimis.

"Nepaprastas laikas!" pradžiugo žiūrovai. Prancūzų meisterė parkrito prie Velnio Šuolio ir prarado keletą sekundžių. Šveicarės liko nugalėtos, tačiau kaip tik tada atsirado austrė Trude Baiser: geriausias laikas!

Berniukų veidai ištįso. "Žmonės, pažiūrėję į jų veidus, pamanyt, kad mokyklose atostogos amžinai nebus duodamos", nusijuokė Nero, kuris, atrodė į visą šį dalyką žiūrėjo iš linksmosios pusės. Tačiau ir jo veidas surimtėjo, kai atėjo pranešimas, kad Hedy Schlunegger iš Wengen miestelio, nežiūrint mažo kritimo, pravažiuojo labai geru laiku. Ir ji jau buvo čia,

pilnu greičiu nugalėdama visas kitas.

"Du bronzos medaliai vyrams ir aukso moterims", džiaugėsi Benis.

"Taip, mūsų pavėlavimas apsimokėjo", kalbėjo Konis bėgdamas paskui rogutes. "Pagal laikraščio pranešimą, kurį aš nunešiau belgui, mes dar turim galimybių gauti medalius keturvietyje bobė ir ledo rutulyje".

"Pedroliniu mes jau nusikratėm ir esam beveik ant vagies kulnų", jam pritarė Hugo.

"Kad tik greičiau", tarė susimąstęs Haraldas.

Laimėtojų pagerbimo apeigos stadijone buvo iškilmingos. Laimėjusiųjų vėliavos kilo stiebu aukštyn, palydimos himnų garsų.

"Ateini ryto aušroj", giedojo sužavėti Konis, Benis ir Maksas, kai Hedy Schlunegger, paprastai mergaitei iš Berno aukštumos kalnų, buvo įteiktas aukso medalis.

Staliaus namuose tačiau viešpatavo liūdna nuotaika. "Pedrolinis paraše Guardijai laišką", paaiškino paniuręs Nero vakarienės metu. "Jis suprato mūsų maskaradą ir..."

Bet tai dar nebuvoiskas!

Namų tarnyba turėjo būti subudrinta, nes monteris Brunneris beveik pavėlavo į darbą. Iš didelio džiaugsmo, Šveicarijai laimėjus, jie vos nepamiršo jo prikelti. Be to, paskutinę naktį buvo pavogtos aukso medalio laimėtojo Oreiller specialios slalomo slidės ir istorinė olimpinė vėliava nuplėšta nuo stiebo.

Kai Haraldas ir Konis kitą rytą, smalsumo vedami, apžiūrėjo vėliavos stiebą, jie rado sniege aiškius batų pėdsakus su Lotaringijos kryžiumi.

"Taigi, nusikaltėlis yra mums pažištamas", prasitarė susijaudinęs Haraldas.

"Tu manai, kad tai yra tas pats asmuo?"

"Aišku! Kas kitas dėvi tokiomis batais?" "Manai, kad ir kiti žmonės negali turėti batų tokiomis pat padais? Ir gal visai nekalti? Dabar St. Moritze yra nepaprastai daug žmonių..."

Haraldas išplėšė lapelį iš savo užrašų knygtės ir pradėjo švariai braižyti pėdsakus "Ar turi su savim degtuką?" "Taip". "Dėžutė kaip tik yra 5 cm. ilgio". Pado išmieros buvo labai tiksliai atžymėtos, taip pat atstumas tarp kryžiaus kraštų.

"Na, taip!" Haraldas patenkintas įsikišo lapelį į kišenę. "Dabar į pirmą batų krautuvę! Pagaliau Konis suprato, kam visa tai Haraldas darė. "Tu ten nori...?" "Žinoma taip, tik reikia viską daryti sistematingai. Šerlokas Holmsas būtų...", dar laiku jis suspėjo nuryti savo žodžius.

Batų krautuvės pardavėja buvo labai maloni, tačiau ji negalėjo pasakyti, kokiame batų fabrike buvo gaminami tokie padai. Pagaliau, kai abu keistieji klientai norėjo palikti krautuvę, ji pasišaukė juos atgal ir paskambino krautuvės savininkui. Šis nuodugnai apžiūrėjo brėžinį ir pakratė galvą: "Jei tai būtų Olandijos gaminytis, tai čia pado įlinkime turėtų būti maždaug dviejų pirštų pločio griovelis".

"Yra, toks yra!" džiūgavo Haraldas. "Šičia, ar ne? Pėdsake, kurį mačiau sode, toks buvo".

"Tokie batai yra retai dėvimi", užbaigė batų pirklys, "puspadžiai nėra labai geri; tai ne vibramo oda, kaip kad italų batuose, bet labai žemos rūšies dirbtinė guma".

"Ar galima gauti pirkti tokius batus Šveicarijoje?" "Ne!" "Reiškia jis turi būti užsienietis". "Apie ką tu galvoji?" pardavėja paklausė Haraldo.

Haraldas nieko nenorėjo pasakoti. Todėl sumurmejo kažką nesuprantamo, ir, greitai atsiveikinę, abu draugai paliko krautuvę.

Lauke Haraldas pasileido bėgti. "Mes turim tuojau pranešti Nero, ką sužinojome. Dabar sekima pradėsim daug platesniu mastu". Jis kalbėjo labai paslaptinai, ir tas teikė visam šiam uždaviniui slaptumo, pavojingumo ir svarbumo. Konis padvigubino žingsnius. Prie Guardijos namų jų laukė dar vienas netikėtumas. Draugai buvo apstoję Nero, kuris gulėjo prie namo durų ant pilvo ir kažko ieškojo padidinamuoju stiklu.

"Naujienos!" jau iš tolo šaukė Haraldas ir, vos atgaudamas kvapą, pradėjo pasakoti apie savo stebėjimus. Nieko neatsakydami, skautai parodė į sniegą prie namo durų. Nero atsikėlė, linguodamas galvą.

Šlapiame sniege prie namo durų aiškiai matėsi pėdsakai, turį ryškų lotaringišką kryžių. Batų galai rodė į gatvę. Haraldas tuojau išsitraukė savo brėžinį ir pradėjo lyginti. "Atatinka", tarė jis po valandėlės atsikeldamas. Berniukų pilni nusistebėjimo žvilgsniai susitiko.

Nero nusivedė skiltį į vidų. "Mūsų stebėjimai aiškiai rodo", pradėjo jis, "kad šio pėdsako savininkas yra neaiški asmenybė. Tačiau mes turim nepamiršti, kad dar niekas nėra įrodyta. Aš esu tikras, kad tų pėdsakų prie namo vakar nebuvo. Viso to pasėkoje Pedrolinis atkrenta..."

"Bet jis galėjo savo apsilankymo metu muvėti kitais batais", pasipriešino Konis.

"Visai teisingai", patvirtino rimtai Nero, "tačiau mes turim į viską žiūrėti bešališkai ..."

"Netikras objektyvumas", pridėjo piktai Benis. Tačiau Nero atrodė lyg negirdėjo šios pastabos, nes jis nė kiek nesustojęs tęsė toliau. "Dar kartą viską persvarstykim: nežinomas nakties metu, kelios valandos po vagystės, kurią vienas iš mūsų pastebėjo, slankiojo aplink mūsų namą. Tai yra pirmas punktas. Antras punktas: sekančią naktį dingo olimpinė vėliava nuo stiebo ir Oreiller slidės. Po vėliavos stiebu Haraldas ir Konis rado tas pačias pėdas. Trečias: nežinomas buvo mūsų namuose. Reiškia, jis įdomaujasi namu arba jo gyventojais. Jis gali domėtis Guardija, svečiais ar net mumis. Užgesinkite, broliai, taikos pypkę, iškaskite karo kirvius ir duokite indėnėms pasiūti mokasinius vigvamuose. Mes seksime baltaveidžio pėdsakus. Hough!"

Šis pareiškimas buvo priimtas garsiu karo šūkiu. Iki šiol Nero mažai domėjosi šia pėdsakų istorija. Tačiau dabar atrodė, kad ir jo susidomėjimas buvo didelis.

Briedžiai nežinojo, kad Nero turi savo nustatytus planus. Nero taip pat mėgo sportą. Jam patiko ant ledo padaryti keletą ratukų arba slidėmis švilpti apsnigusiais kalnais žemyn. Tačiau jis nemėgė masinių žaidimų aklo gerbimo. Žodis masė jam reiškė žiūrovus. Vieną ar kitą kartą pažiūrėti futbolo, rankinio arba ledo rutulio rungtynių dar buvo pusė bėdos. Bet draugus, kurie tai darė iš sekmadienio į sekmadienį ir per tai neturėjo laiko patys kultivuoti kokio nors sporto, jis vadino rėksniais. Sportas yra gražus ir naudingas, jis sakydavo, jei jame pats dalyvauji. Šaukti, kaukti, mėtyti kepures į orą nėra joks sportas. Todėl Nero taip nenoromis sutiko su draugų planu vykti į olimpijadą St. Moritze, nes jis iš anksto pramatė, kad jie skubės iš vieny rungtynių į kitas ir per tai neturės laiko net patys paslidinėti. Ir tik tada, kai šalia malonumo būti žiūrovu atsirado galimybė atlikti ir dar ką kitą, jis parėmė savo skautų planą.

Tačiau atvykus į St. Moritzą, jis pastebėjo, kad rungtynių stebėjimas jo šilčiai pasidarė svarbiausiu dalyku. Tada jam atėjo mintis palenkti savo draugus nepažįstamojo medžioklei. Toks uždavinys jo manymu turėjo gerokai pralavinti skautų pastabumą ir prisidėti prie skilties dvasios išugdymo, be to, atimti progą jaunuoliams virsti sporto fanatikais, kurie taip puikiai augo dabartinėje St. Moritzo aplinkoje. Pagaliau visi šie spėjolijimai, išvados ir mįslės ir jį patį tiek sužavėjo, kad jam atrodė naudinga visa tai ištirti atidžiai iki galo.

Taip nenoromis jis turėjo prabilti karo vado balsu, kas Briedžiams reiškė visos skilties išsijungimą į aktyvų darbą.

"BroLIAI", tęsė jis, "pirm negu pasibalnosim savo mustangus ir užkišim tamahaukas už diržo, turim sutvarkyti savo palapines. Maksai, nueik į viršų ir sužinok, ar baltieji vyrai ir moteris ko nors nori. Tada mes užgesinsim savo ugnivietes ir -- tepasisaugoja balusis medžiotojas, kuris naktimis kaip kojotas slankioja apie mūsų vigvamus!"

Maksas skrido laiptais žemyn. Jis išsoko į kambarį, kai Nero jau buvo pasirėngęs išdailinti uždavinius, nešinas rankoj storą ledo rutulio pirštinę. Jo veidas buvo pilnas išgąščio.

"Jis pamiršo savo pirštinę", tarė jis silpnu balsu.

"Be savosios pirštinės jis esąs labai prastas žaidėjas, jis mums pats sakė, tarė Strickas

"Teisingai", Nero greitai susigriebė, "dabar tik negaišti laiko". Jis pametė savo indėnišką išdidumą, ir nieks tuo nebesirūpino. "Bėk kaip gali greičiau į stadioną!" Nero pasižiūrėjo į laikrodį. "Jie gal dar nepradėjo".

"Ir būtinai šiandien", dejavo Konis, "kai jie žaidžia prieš Angliją, pereitos olimpijados laimėtoja ..."

"Dar Lenkija nepralošė... " nuramino Nero. Tuo metu Maksas, tvirtai suspaudęs pirštinę rankoje, išlėkė iš namų lyg vejamas raganų būrio.

Ledo stadiono kasininkas buvo išėjęs iš savo budelės ir, sėdėdamas ant suolo, įtemptai sekė žaidimo eigą. Pro vienos akies kampa jis pastebėjo Maksą, kuris, sunkiai kvėpuodamas, bėgo tribūnos link.

"Sustok, vyruk!" sušuko jis ir, dar vis žiūrėdamas į aikštę, pasikėlė nuo suolo. Supratęs apie ką eina reikalas, leido Maksui praeiti.

5:2 Šveicarijos naudai buvo pirmojo kėlinio pasekmė. Maksas pastebėjo ieškomąjį žaidėją, kuris, kaip tik tuo metu čiuožė paskui rutulį, sekamas dviejų anglų. Maksas, pamatęs rungtynių pasekmę, nusiramino. "Jeigu jie būtų pralošę aukso medalį vien dėl to, kad aš pavėlavau ateiti! Kaip baisu!" Kokia jam būtų gėda, dabar gi viskas atrodo klojosi gerai. Minios džiaugsmo palydimi šveicarai ką tik pakėlė pasekmę iki 7:2. Tačiau tai dar nebuvo tikras laimėjimas. Ką gali žinoti? Iš anglų visko gali tikėtis...

Po baudos šveicarai pakeitė savo komandos sudėtį. Maksas pamatė, kad jo ieškomasis apsiautė atklodėn ir atsisėdė šalia draugų ant suolo. Nežiūrėdamas piktų pastabų, kurios skrido jo adresu iš kairės ir dešinės, Maksas grūdosi pro minią. Storas vyras juokinga sportine kepuraite pastojo jam kelią. "Nėra čia ko tau grūstis, mažiuk, visi užsi-mokėjo už vietas, tik tu ne, čia negausi vietos atsisėsti".

"Bet argi jūs nematot?" aiškinosi Maksas ir, iškėlęs pirštinę virš žiūrovų galvų, pradėjo šaukti ano sportininko pavardę. Šis atsisuko ir tuojau suprato kas darosi.

"Sveikas, vyre", sušuko jis šypsodamasis, "duok čia! Labai puikiai padarei... aš beveik visus savo plaukus nuroviau. Labai ačiū". Maksas spindėjo iš džiaugsmo.

Dabar jo draugai tikrai nepyks, jei jis pasilikis iki rungtynių galo. Jis tiesiog jautė pareigą pasižiūrėti, kokius vaisius atneš jo pastangos. Ir tikrai - vos tik jis grįžo į aikštę, tikroji pirštinė pakėlė pasekmę dviem įvarčiais. 10:3 buvo, antram kėliniui pasibaigus. Dabar jau buvo galima tikėti laimėjimu.

Tuoį pat prasidėjus pertraukai, Maksas buvo pakviestas į tribūną. Prieš mikrofoną stovėdamas jis jautėsi labai neįtikėtina. "Mano mieli sporto draugai", pradėjo reporteris, "aš jums pristatau vieną šveicarų berniuką. Kaip tavo vardas? Maksas? Aha, mano drauge, aš mačiau, kaip tu vienam žaidėjų kažką perdavei. Mūsų transliacijos klausytojai labai džiaugiasi Šveicarijos komandos puikiu žaidimu ir, žinoma, įdomaujasi, kokį ryšį turi ši pasekmė su tavo pasirodymu. Ar tu atnešei mūsų tautiečiui telegramą ar talismaną...?" "Pirštinę", atsakė sumišęs Maksas. Jis jautėsi labai nedrąsiai pagalvojęs, kad dabar visame pasaulyje klausytojai su didžiausiu įtempimu laukė jo žodžių, "pirštinę, be kurios jos savininkas yra tik pusė žaidėjo".

"Taip", nusijuokė pranešėjas ir atleido Maksą rankos mostelėjimu, pats tuo laiku jau kalbėdamas į mikrofoną. "Berniukas atnešė vienam Šveicarijos Samsonų, galim prilyginant sakyti, jo ilgus plaukus..." Maksas, nors to viso gerai ir nesuprato, laikė šį įvykį labai svarbiu. (B. d.) Vertė v. sl. R. Mieželis

Skautybė vadovams

VALČIŲ VADAMS

Dažnai pasitaiko jūrų skautų veikloje, jog, susidarius laivui, skautiškas silpnėja, nes nebesivadovaujama skilčių sistema. Pasitaiko, jog tūlas laivo vadas užgniaužia valčių vadų savistovumą, ir tada veikiama laivo apimtyje. To pasekmėje visa veikla supanašėja į vandens sporto klubo veiklą.

Dar dažniau pasitaiko, jog laivas neturi gerų valčių vadų ir nesirūpinama juos parengti. Reikia žinoti, jog jūrų skautų vadams reikalingas ilgas paruošimas, ir jų atsakomybė didesnė negu kitų skautų vadų, kadangi patys užsiėmimai dažnai surišti su pavojumi gyvybei. Sakyčiau, jog jūrų skautų vadai savo skautiškomis žiniomis

turėtų prilygti skautų vyčių vadams ir be to dar turėti patyrimą užsiėmimuose ant vandens.

Vasaros metu užsiėmimai sudaro mažesnę galvosūki: susirenka, išsirikiuoja, susėda į valtį, pabūriuoja, pairkluoja, čia pat valtyje aptaria bėgamuosius reikalus, pasimoko išmesti inkarą, surišti porą mazgų ir skirstosi.

Bet sunkiau žiemos metu: atrodo, jog nėra kas veikti, o čia laivo vadas spiria su-eigas daryti. Nesant gero valtės vado, nebus geros ir valtės. Jeigu laivo vadas mato, jog jo valčių vadai silpnoki, jis per laivo vadijos sueigą gali duoti nurodymų, kas ateinančiose sueigose veikina. Kiekviena valtis turi savo papročius. Sueiga pradedama šūkiu, tradicine daina arba rikiuo-

tėje. Labai gera, jei valtis susiranda savo pastovią būstinę. Toliau gali būti trumpas bendras pašnekėsysis iš bendrosios skautystės. Po šio neblogai praveisti signalizacijos pratimus ar mazgų rišimą. Susėdus aptarti einamuosius reikalus. Gal ir trijų minučių mankšta neblogai būtų, arba keletas dainelių. Gražu būtų dažnas bendras visos valtios geras darbelis, bendra pas kurį nors ar pas visus iš eilės kavutė,

kad ir su mergaitėmis arba bendrai visiems nueiti į kiną. Juo labiau skautai tarp savęs susigyvena, tuo labiau ir pačią skautystę pamėgsta. Siūlyčiau valčių vadamams, sudarant sueigos dienotvarkę naudotis skautų vyčių programa, papildant vienu kitu jūrinių kystės dalykėliu.

j. s. B. Stundžia

APIE VILKIUKUS

v. s. L. Čepienė

Vilkiukų įstatai: 1. Vilkiukas klauso savo vado.
2. Vilkiukas nepasiduoda pats sau.

Vilkiukų saliuotas: "Budėk!" "Vis budžiu!"

Vilkiukų įžodis "Aš pasižadu stengtis: mylėti Dievą, Tėvynę, pildyti vilkiukų įstatus ir kasdieną padaryti gerą darbelį".

Vilkiukų organizacija: Vilkiukai grupuojami būreliais, kuriuos sudaro 5-7 berniukai. Būrelio vilkiukai išsirenka būrelio vyresnįjį, vadinamą būrelio galvą.

Trys ar keturi vilkiukų būreliai sudaro draugovę. Draugovei vadovauja draugininkas, jam padeda adjutantas ir būrelio galva.

Būreliai pasivadina ne gyvių vardais, kaip kad skautų skiltys daro, bet pasirenka spalvų vardus, pav., "Rudasis" vilkiukų būrelis; "Baltasis", "Juodasis" ir pan. Tik ne "Pilkasis"!

"Pilkųjų vilkiukų vardas yra suteikiamas už pasižymėjimą pavieniam vilkiukui ar visam būreliui.

Vilkiukų šūkis: "Dievui ir Tėvynei!"

Vilkiukų malda: "Ačiū Tau, gerasis Dieve, kad leidai man gyventi ir žaisti Tavo gražiajame pasaulyje. Padėk man, kad vis labiau Tave mylėčiau ir būčiau geresniu, kaip lig šiol buvau. Saugok ir globok, o Dieve, mus, mūsų brangią Tėvynę ir visus žmones. Amen. (Iš "Tau skiltininke", 134 psl.)

Vilkiukų draugovei pasirenkamas Lietuvos miškų vardas, pav. Panemunės miško D-vė, Pūnios girios D-vė, Valakumpio (prie Vilniaus) girios D-vė, Dukstynos miško (prie Ukmergės) D-vė, Kazlų-Rūdos girios D-vė ir t. t.

Vilkiukų patyrimo laipsnių programos III p. laipsnis.

Į III pat. laipsnį egzaminus gali laikyti kandidatas ne anksčiau 4 mėn. po įstojoimo į organizaciją, jei rūpestingai lankė sueigas.

1. Moka Lietuvos Himną, žino Vasario 16 d. ir jos reikšmę. Žino Lietuvos sostinę. Moka pagerbti vėliavas.
2. Žino kaip elgtis bažnyčioje. Moka pagerbti bažnytinius ženklus. Moka skautų rytmetinę ir vakarinę malda.
3. Susitaupo mažiausia 30 centų ir juos panaudoja labdaringsiems tikslams.
4. Moka patarnauti sau ir mandagiai elgtis namuose bei bažnyčioje.
5. Moka vilkiukų įstatus, įžodį, šūki, pasisveikinimą, saliuotą. Moka papasakoti apie savo uniformą ir jos dėvėjimą.
6. Moka rišti ir pritaikinti gerąjį mazgą, piemenų mazgą. Žino švilpesius: "ramiai", "išsiskirstyti", "subėgti", "pavojus".
7. Moka papasakoti apie vieną gyvį.
8. Moka įsiūti sągą.
9. Moka paaiškinti, kodėl reikia kvėpuoti pro nosį, kaip valyti dantis, praustis veidą, kaklą ir ausis.
10. Moka tris žaidimus, tris pasakas, tris mįsles. Moka gerai gaudyti sviedinį.

(TAŠA)

Diena iš dienos Mauglis gindavo bublius į ganyklas, nuolat stebėdamas Pilkojo Brolio nugarą anapus lygumos: Šir Kanas vis dar nebuvo grįžęs. Iš-tisomis dienomis jis gulėdavo žolėje, klausydamasis įvairių garsų ir galvodamas apie prabėgusias dienas Džiunglėse. Tais tyliais rytais Mauglis būtų išgirdęs net ir patį menkiausią Šir Kano šlubosios letenos slystelėjimą.

Pagaliau atėjo diena, kai Mauglis Pilkojo Brolio sutartoje vietoje neberado. Tada jis nusijuokęs pavarė bublius griovos link prie vienišo medžio, pasipuošusio auksiniai raudonais žiedais. Ten jau tupėjo Pilkasis Brolis, o jo sprandas visas buvo pasišiaušęs.

Visą mėnesį tigras slapstėsi, norėdamas užmigdyti tavo budrumą. „Gi praėjusią naktį jis grįžo drauge su Tabaki, ieškodamas tavo pėdsakų“, tarė sunkiai alsuodamas vilkas.

Mauglis atsiduso. "Aš Šir Kano nebijau, bet Tabaki labai sukta".

"Nebijok", tarė Pilkasis Brolis, laizydamasis lūpas. "Aš švintant sutikau Tabaki, ir dabar jis jau rodo savo išmintį pesliams - nusukau jam sprandą po to, kai jis man viską išpasakojo. Šir Kano planas yra tavęs tykoti šį vakarą prie kaimelio vartų - ir tik tavęs, nieko kito. Dabar jis ilsisi didžiajame Waingungos slėny".

"Edė jis ką nors šį rytą ar medžios mane alkanas?" paklausė Mauglis, nes nuo to priklausė jo gyvenimas ar mirtis.

"Jis šį ryt susimedžiojo kiaulę, o po

to gerokai gėrė. Neužmirsk, kad Šir Kanas niekad nepajėgtų pasninkauti nors ir keršto labui".

"Ach! Kvailys, kvailys! Tikras vaikų vaikas! Paėdęs ir prisigėręs, turbūt, dar tikisi, kad lauksiu, kol jis pakan-kamai išsimiegos! Sakyk, kurioj vietoj jis miega? Jei mūsų būtų bent dešimts, galėtume jį miegantį sudoroti. Bubliai gi jo nepuls, nebent jie jį iš anksto kur nors apsuptų, bet aš nemoku jų kalbos. Ar galim mes užėiti taip, kad jie suuostų tigro kvapą?"

"Jis paplaukė gerą galą Waingungos upe, kad neliktų pėdsakų", atsakė Pilkasis Brolis.

"Aišku, Tabaki jam tai patarė. Jis pats niekad nebūtų to sugalvojęs". Mauglis susimastęs įsikišo pirštą į burną. "Didysis Waingungos slėnis? Jis išeina į šią lygumą už nepilno pusmylio nuo čia. Aš galėčiau užginti bandą per Džiungles į antrąjį slėnio galą ir grįžti slėniu atgal, bet tigras ištruks pro šį galą. Reikia šį išėjimą uždaryti. Pilkasis Broli, ar gali šią bandą perskirti?"

"Aš, turbūt, ne, bet tam atsivedžiau patyrusį pagelbininką". Pilkasis Brolis, pabėgėjęs galiuką, įlindo į urvą. Iš ten pasirodė didžiulė pilka galva, kuri Maugliui buvo taip puikiai pažįstama, ir įkaitusį orą suvirpino pats baisiausias Džiunglių šūkis. Tai buvo vidurinę medžiojančio vilko staugimas.

"Akela! Akela!" sušuko Mauglis suplojęs rankomis. "Aš žinojau, kad tu manęs neužmirši. Mes turime atlikti svarbų uždavinį. Perskirk, prašau, bandą pusiau. Vienoj pusėj palik karves ir

Toronto jūrų skautų-čių taut. šokių grupė, 1952. Nuotr. A. Palionio.

veršiukus, o kitoj - jaučius ir darbinus bublius".

Abu vilkai tuoj pat metėsi į bandos vidurį. Banda suriaumojo, maišėsi ir pagaliau persiskyrė į du būrius. Viename stovėjo karvės, laikydamos viduryje veršiukus, palenkusios galvas riaumodamos, pasiruošusios sutrypti vilką, jei tik jis minutei būtų stabtelėjęs. Kitame būryje trypė ir riaumojo bubliai. Nors bubliai ir atrodė baisiau už karves, bet nebuvo tiek pavojingi, nes jiems nereikėjo ginti savo vaikų. Net šeši vyrai nebūtų taip puikiai atlikę šito darbo.

"Kas toliau?" paklausė uždusęs Akela. "Jie vėl nori susimaišyti".

Mauglis užšoko Ramai ant nugaros. "Gink jaučius į kairę, Akela. O tu, Pilkasis Brolis, laikyk karves drauge, ir, kai mes pasišalinsim, trauk slėnio išėjimo link".

"Kaip toli?" paklausė Pilkasis Brolis.

"Kol slėnio skardžiai bus pakankamai aukšti, kad Šir Kanas negalėtų iššokti", sušuko Mauglis. "Ten lauk, kol mes pasirodysim". Jaučiai pradėjo bėgti, Akelai pradėjus puldinti, o Pilkasis Brolis užbėgo karvėms iš prie-

čio. Jos puolė jį ir nusivijo slėnio link.

"Puikiai atlikta! Dar vienas puolimas, ir jie pakankamai išibėgės. Atsargiai, Akela, atsargiai! Vienu kaukštelėjimu per daug, ir bubliai puls. Ahhha! Tai biauresnis darbas, kaip vaikyti juoduosius ožius. Ar tu pagalvojai kada nors, kad šie sutvėrimai gali taip greitai bėgti?" sušuko Mauglis Akelai.

"Žinojau - man teko savo laiku ir juos medžioti", atsakė iš dulkių debesio Akela. "Ar pasukt juos į Džiungles?"

"Aha, suk! Suk juos greitai! Rama jau visas išsiutęs. O kad galėčiau jam išaiškinti, ko iš jo šiandien noriu!"

Šisųk jaučiai pasuko į kairę ir dingo tankumyne. Kiti vaikai, ganę galvijus lygumoj, nubėgo kiek tik kojos išneša į kaimą, šaukdami, kad bubliai pasiutę ir nubėgę į Džiungles.

Mauglio planas nebuvo sudėtingas. Viskas, ką jis norėjo padaryti, buvo tik apsukti ratą šlaitu, nusileisti į slėnį ties jo pradžia ir tokiu būdu pačiuoti Šir Kaną tarp jaučių ir karvių. Jis žinojo, kad paėdęs ir prisigėręs tigras joku būdu nebus pajėgus kautis, juo

labiau iškopti stačiais slėnio skardžiais. Jis šūkaudamas valdė bublius, o Akela, atsilikęs toli užpakalyje, tik laiks nuo laiko sustūgdamas, sudarė užpakalinę apsaugą. Tai buvo didelis, didelis ratas, nes jie nenorėjo eiti per arti prie slėnio ir tuo būdu išsiduoti. Pagaliau Mauglis surinko bandą pačiame slėnio gale, kur į jį gana staigiai vedė mažas žolėtas plotas. Pro medžių viršūnes galėjai po kojomis matyti visą slėnį, bet Mauglis stebėjo tik jo šlaitus. Jie ėjo beveik stačiai į viršų, o vijokliai ir krūmai, auga ant tų skardžių, tikrai nebūtų galėję išlaikyti norinčio išlipti tigro svorio.

"Leisk jiems atsikvėpti, Akela", tada jis tarė, pakeldamas ranką. Juk dar darbas prieš akis. Leisk jiems atsikvėpti. Aš turiu pranešti Šir Kanui, kas ateina į svečius. Juk jis jau spąstuose".

Mauglis pridėjo rankas prie burnos ir sušuko žemyn į slėnį, lyg į kokį tunelį, ir šūkis nuaidėjo uolomis.

Po geros valandėlės pasigirdo netikėtai pažadinto sotaus tigro niurzgulus urzgimas.

"Kas šaukia?" jis klausė, ir pasiklydęs tetervinas skubiai spruko iš slėnio.

"Aš, Mauglis! Galvijų vagie, tau laikas grįžti į Tarybos uolą! Žemyn varyk juos, žemyn, Akela! Žemyn, Rama, žemyn!"

Banda minutėlei stabtelėjo tiesskardžiu, bet, Akelai sušukus medžioklės šūkį, bubliai lyg garlaiviai pasroviui metėsi vienas po kito žemyn. Smėlis maišėsi su akmenimis. Sykį išibėgėjus, sustoti nebebuvo įmanoma, ir, vos

pasiekus slėnio apačią, Rama, suuodęs Šir Kaną, suriaumojo.

"Cha! Cha!" sušuko Mauglis, sėdėdamas ant jo nugaros. "Dabar ir tu žinai!" ir virtinė juodų ragų, putojančių snukių ir į priekį įbestų akių leidosi išilgai slėnio, kaip potvynio nėsami rąstai: silpnesnieji bubliai buvo nustumti į pakraščius, kur jie bėgo, laužydami vijoklius ir krūmus. Jie jau žinojo, kas buvo prieš juos - baisus bublių bandos puolimas, prieš kurį joks tigras negali atsilaikyti. Šir Kanas, išgirdęs jų nagų keliamą bildesį, pašoko ir leidosi slėniu žemyn, ieškodamas kelio ištrūkti, bet slėnio šlaitai buvo statūs. Jis vis bėgo tolyn, vilkdamas visą pusryčių svorį, pasiryžęs daryti viską, bet tik ne kautis. Jau banda prabėgo tvenkinį, prie kurio jis tik ką miegojo, riaumodama taip, kad net visas slėnis aidėjo. Mauglis išgirdo toki pat riaumojimą ir slėnio gale, kai staiga Šir Kanas atsisuko. Tigras žinojo, kad ir blogiausiu atveju geriau buvo susitikti su jaučiais, negu su karvėmis, kurių tarpe buvo veršiukų. Mauglis visa tai matė. Stai ga Rama kluptelėjo, susvyravo mindamas kažką minkšto, ir, kitiems bubliams lipant ant kulnų, atsimušė į antrąją bandą. Lengvesni jaučiai net pakilo į viršų nuo susidūrimo. Nuo smūgio abi bandos susimaišė ir išgarmėjo į lygumą maurodamos, šniokšdamos ir putodamos. Mauglis apsidairė, nušoko nuo Ramos nugaros ir pradėjo lazda daužyti į kairę ir dešinę.

"Greit, Akela! Išsklaidyk juos, nes jie pradės peštis tarp savęs. Vaikyk juos, Akela. Ei, Rama! Hei! Hei! Vaikai!

Švelniai dabar, švelniai! Viskas atlikta!"

Akela ir Pilkasis Brolis puldinėjo apie jaučių kojas, ir, nors banda mėgino dar kartą pasukti į slėnį, Mauglis kažkaip apsuko Ramą, ir visi kiti galvijai nusekė jį į lygumas.

Šir Kanui daugiau trypimo nebereikėjo. Jis gulėjo negyvas, o, pesliai jau suko aplinkui.

"Broliai, tai buvo šuns mirtis", tarė Mauglis, išsiimdamas peilį, kurią jis dabar, būdamas tarp žmonių, nešiojosi makštyse aplink kaklą. "Jis niekad nebūtų kovojęs.. Jo kailis puikiai papuoš Tarybos Uolą. Skubėkim".

Tarp žmonių augęs berniukas niekad nebūtų sumanęs pats vienas lupti dešimties pėdų tigro, bet Mauglis geriau negu kas kitas žinojo, kaip nunerti gyvuliui odą. Vis dėlto, tai buvo sunkus darbas. Jis raižė, plėšė ir dusavo visą valandą, o vilkai lekavo, iškišę liežuvius, kartis nuo karto padėdami patempti kailį, kai Maugliui to

reikėdavo.

Staiga Mauglis ant savo peties pajuto sunkią ranką ir atsikusęs pamatė Buldeo su šautuvu. Vaikai buvo papakoję miestelyje apie bublių išlakstymą, ir įpykęs Buldeo išskubėjo pasiruošęs sudrausti Mauglį už blogą bandos priežiūrą. Vilkai pasislėpė vos išvydę žmogų.

"Ką ši nauja kvailystė reiškia?" piktai paklausė Buldeo. "Tu manai galįs nulupti tigrą! Kur jį bubliai užmušė? Ir tai Šlubis Tigras, už kurio galvą paskirta šimtas rupijų! Na, gerai, mes, galbūt, užmiršime, kad tu leidai galvijams išsilakstyti ir aš, galbūt, tau duosiu vieną rupiją, pristatęs šį kailį į Khanhiwarą. Jis išsitraukė iš savo priejuostės plieno ir titnago gabalus ir pasilenkė nusvilinti tigro ūsų. Dauguma čiabūvių medžiotųjų nusvilina tigro ūsus, kad jo dvasia jų nepersekiotų. (B. d.)

Vertė A. P.

"Sapnas prie laužo", suvaidintas Melbourne, Australijoje, 1951 m.

TRANSATLANTINIAI SPARNUOČIAI

Šiandien, kai Atlanto perskridimas yra tapęs visai kasdieniu dalyku, visai nesinori tikėti, kad dar prieš trisdešimt metų oro kelionių mėgėjai savo "kailį" patikėdavo tokiems lėktuvams kaip "Fokker", kuris savo medžio statyba ir trimis motoriais nedaro gero įspūdžio.

Jau ir visai neskaitąs laikraščių (ką gi jau minėti "Sk. A.") lygindamas vien tik išorinę modernaus "Constellation" išvaizdą su ką tik minėtu senuoju "Fokker", lengvai suvoks koks ilgas ir platus yra pažangos nueitasis kelias.

Pervežti kuo didesnę žmonių skaičių didesniu greičiu, teikiant didesnius patogumus ir didesnę saugumą: štai problemos, kurios neduoda ramybės lėktuvų konstruktoriams. Ir jie, tarp savęs varžydamiesi, nepraleidžia nė vieno metų, nesukurdami naujo sakalo dangaus keliams.

"CONSTELLATION" - technikos stebuklas. 1946 metų sausio mėn. didelis lėktuvas atsiplėšė nuo tako Lockheed aerodrome, Kalifornijoje, savo galingus motorus ir plačius sparnus nukreipdamas į už kalnų dunksančias lygumas. Tai buvo pirmasis "Constellation" naujagimis, skirtas pasaulinio mąsto susisiekimui.

"Connie" - žyposdamiesi jį vadino technikai ir darbininkai, kurie, vos pasibaigus "krikšto apeigoms", veržėsi juo arčiau prie savo bendro darbo vaisiaus, už nugarų palikdami visą eilę pradėtų, bet nebaigtų naujausio tipo lėktuvų, kurie turėjo būti dar puikesni, dar labiau atitinką modernaus žmogaus reikalavimus.

Kai įvairios oro susisiekimo bendrovės sužinojo, kad naujasis lėktuvas gali paimti tarpkontinentinėms kelionėms 43 asmenis ir kad skris 480 km. į valandą, New Yorko-Londono atstumą nulėkdamas rekordiniu 13 val. laiku, užsakymai pradėjo plaukte plaukti.

Lockheed'o prezidentas Bobas Grossas yra originalus žmogus. Jis skraidyti nemo-ka ir, sakoma, turi labai ribotą patyrimą aeronautinės technikos srityje. Estetinė lėktuvo išvaizda jam yra pats svarbiausias dalykas: "Negražių lėktuvu negalima gerai skristi!"

Ištikrųjų, "Constellation" beveik visus patenkino. Juokai juokais, bet Misterio Bobo pasisiekimas glūdi ganą paprastame dalyke. Jis turi naujų lėktuvų tipų konstruktavime ypatingą nuojautą.

Pirmasis "Constellation" žymiai pakeitė savo išvaizdą. Paties naujausio tipo sparnų apimtis siekia 37,5 metrų ir pats lėktuvas turi 29 metrus ilgio. Jis skrenda 500 km. į valandą greičiau, pakeldamas 5.000kg svorio.

Bet tai dar ne viskas. Moderniškiausias "Super-Constellation" yra visai panašus į jauniausį brolių, kurio tačiau "snapas" yra penkiais metrais ilgesnis. Trumpesnio atstumo kelionėms jis paima 76, tarpkontinentiniams skridimams - 68, o liuksusiniai įrengtas - 46 asmenis. Greitis padidėjo iki 525 km į valandą.

"CLIPPER" - dviejų aukštų milžinas. Jis turi ir kitą labai prasmingą vardą - "Strato-cruiser". Kainuoja apie 170.000 US \$. Kadangi keliautojų norai diena iš dienos auga, tai ir orinio susisiekimo bendrovės taikosi prie jų pageidavimų. Pirmą būdavo keliaujama sėdint, vėliau jau buvo galima miegoti, dabar gi besparniai oro paukščiai nori keleiviams ir kojas pamiklinti. Ir štai, turime... dviejų aukštų lėktuvą. Viršujeminkštos keleivių kėdės, kurios gali būti visai lengvai paverčiamos į lovas, apačioje, gi, salionėlis su baru.

Viršutiniame aukšte randame pilnai įrengtą virtuvę, kuri yra pasiruošusi vieno skridimo metu 75 keleiviams ir 12 įgulos narių tris kart patiekti puikiausių valgių.

"Penki "mechaniški kelneriai" įgalina greitai pristatyti į stalą patiekalus taip, kad per pusę valandos gali būti aprūpinti visi šio oro galiūno gyventojai. Reikia prisiminti, kad valgiai nėra tik sušildyti, bet pagaminti kelionės metu. Kartu, gi, "skrenda" keturi šaldytuvai ir virš 340 litrų įvairių gėrimų talpiną rezervuarai.

Kadangi "Clipper-Seven Seas" skrenda virš 5.000 metrų aukštumoje, tai keleiviai beveik nejaučia arba visai išvengia didesnės dalies nemalonumų, surištų su atmosferiniais reiškiniais.

Jei kuriam keleiviui ateitų noras pakvépuoti kiek grynesniu oru, užtenka jam tik prisiversti paspausti kėdėje įtaisyta mygtuką.

Visas vidaus oras, gi, gali būti taip pat keičiamas pagal reikalavimus, visada tačiau palaikant vienodą spaudimą.

Normaliai lėktuvo vidury oras yra keičiamas 90 sekundžių tokiu greičiu, kad ir tikri

((Nukelta į viršelį))

Skyrių veda s. Č. Senkevičius, gyv. 262 Rusholme Rd., Toronto, Ont., Canada

Pirmijos Pastogėje

* PLSS Tarybos Pirmijos nutarimu Šv. Jurgio šventės proga: a) apdovanoti garbės ženklais - Gedimino Vilko Ordenu v. s. A. Krausas - Australijoje; Padėkos Ordenu v. s. Stp. Kairys - Kanadoje, dr. B. Kalvaitis - JAV, Faustas Kirša - JAV, dr. A. Želvis - JAV. Lelijos Ordenu s. kun. J. Vaišnys - JAV, s. G. Juškėnas - JAV, s. Z. Paulionis - Kanadoje, s. A. Plateris - JAV, ps. H. Stepaitis - Kanadoje, s. K. Vaitkevičius - Anglijoje; Už Nuopelnus Ordenu ps. K. Kasperavičius - JAV, ps. T. Naginionis - JAV, s. V. Neverauskas - Australijoje, v. sl. V. Pileika - JAV, v. sl. V. Rekašius - JAV, s. V. Pauža - JAV, v. sl. P. A. Pundzevičius - Kanadoje; Vėliavos Žyminiu ps. J. Gimbutas - JAV, ps. V. Kamentavičius - JAV, ps. V. Katelė - JAV, ps. A. Krapavičius, v. sl. R. Misauskas - JAV, v. sl. J. Monkus - JAV, v. sl. P. Peldžius - JAV, s. B. Rikus, v. sl. V. Kempka - Vokietijoje; Tėvynės Sūnaus Žyminiu sl. A. Gotceitas - Kanadoje, sl. E. Polkis - Vokietijoje; Pažangumo Žyminiu psl. V. Kiaupas - Vokietijoje, psl. Č. Kiliulis - JAV.

b) Pakelti į skautininkų laipsnius - į vyr. skautininko laipsnį s. P. Neniškis - Venesueloje, s. V. Skrinskas - Kanadoje; į skautininko laipsnį ps. L. J. Končius - JAV, ps. Z. Dučmanas - JAV, ps. P. Pajaujienė - JAV, ps. S. Šileikytė - Kanadoje; į ps. laipsnį v. sl. O. Gešventas - Vokietijoje, v. sl. J. Paruškevičius - JAV, v. valt. V. Rušas - Kanadoje, v. sl. V. Simutis - JAV, kun. J. Steponaitis - Anglijoje, v. sl. A. Trainis - JAV, v. sl. kun. K. V. Šarka - Vokietijoje, v. sl. B. Zinkevičius - Anglijoje, J. Pečiulienė - JAV, B. Grabauskaitė - Mažeikienė - Kanadoje, v. sl. V. Sabalis - Kanadoje.

Brolijos Vadijos Pastogėje

* Nuo kovo mėn. 23 d. Vyriausiasis Skautininkas v. s. Stp. Kairys ir VS pavaduotojas jūr. v. s. V. Šarūnas perėmė iš buv. Vadijos vadovavimą Brolijai. Vadijos būstinė: 716 Lansdowne Ave., Toronto, Ont. Canada.

* Naujojon Brolijos Vadijon sutiko iėiti žemiau išvardinti skautininkai: v. s. V. SKRINSKAS - Skautininkų Sk. Vedėjas, ps. H. STEPAITIS - Vyčių Sk. Vedėjas, jūr. s. B. STUNDŽIA - Jūrų sk. Sk. Vedėjas, s. Č. SENKEVIČIUS - Spaudos ir Informacijos Sk. Vedėjas, s. V. BRAŽĖNAS - Vyr. Brolijos Laužavedys, v. s. dr. V. Čepas - Užsienio Sk. Vedėjas (santykiai su TSB ir kitataučių sk. organizacijomis), s. Z. PAULIONIS - Ūkio Sk. Vedėjas.

* Š. m. balandžio mėn. 23 d. įvyko pirmasis naujosios Vadijos posėdis.

Kanados Rajonas

Toronto, Ont.

* Š. m. kovo 22 d. skautai vyčiai turėjo išvyką į Oshawą, kur vyko Toronto Metropolitan Area vadų konferencija. Kanadiečiai mūsiškius priėmė labai šiltai ir specialiai pakvietė atlikti suvažiavimo meninę programą, kuri šeiminiukuose sukėlė didelio entuziazmo. Taip skiname simpatijas kanadiečių tarpe savajai tautai.

* Š. m. balandžio 19 d. skautai vyčiai tradicinėj draugovės vado rinkimų iškyloj naujuoju draugovės vadu išrinko ps. J. Gaižutį. Atsakingame vyčių vadovavimo darbe sėkmės naujam vadui.

Montreal, Que.

* Kovo 16 d., sekmadienį, "Aušros Vartų" parapijos salėje įvyko iškilminga Montrealio Neringos skaučių tunto sueiga.

Sueigos metu davė išodį penkios jaun. skautės ir dvi skautės. Taip pat į paskautininkės laipsnį buvo pakelta pora metų buvusi Vaivos d-vės draugininkė Angelika Sungailienė.

Sueigos metu kalbėjo Kanados Rajono Vadeivė, s. I. Lukoševičienė, kuri ypatingai pasidžiaugė jaunesniosiomis skautėmis, pabrėždama, kad šios penkios jaun. skautės buvusios pirmos, davusios Montrealyje jaun. sk. išodį.

Taip pat skaites sveikino skautų tėvų atstovas p. Gražys, naujasis skaučių kapelionas kun. tėvas Pečkys, s. Bulota ir ps. Naginionis.

Sueigoje atsilankė didelis būrys svečių, kurių daugumą sudarė skautų-čių tėvai, bei šiaip skautams prijaučiantieji. Taip pat sueigoje svečiais dalyvavo skautų dr-vė.

Čia reikia paminėti, kad šioje sueigoje pirmą kartą pilname sąstate ir naujomis uniformomis dalyvavo pereitą rudenį įsisteigusi jūros skaučių Jūratės vardo valtis, vadovaujama O. Šarkaitės.

Po programos salėje svečiai buvo pavaišinti arbatėle, kurią begerdami turėjo progos pasidžiaugti jaun. skaučių atliekama programa. Po arbatėlės ir programos sekė skautiški žaidimai, kurie sutraukė ir didžiuosius, ir mažuosius. Reikia pasidžiaugti gausiu svečių atsilankymu, kurie tuo dar kartą įrodė vertiną skaučių organizaciją ir tikslus.

Kovo 18 d., antradienį, Vaivos d-vės skautės surengė atsisveikinimo sueigą-pobuvį išvykstančiai ilgalaikiai draugininkei ps. Angelikai Sungailienei. Šia proga pakviestas kapelionas kun. Pečkys pravedė labai įdomų pašnekėsį tema: "Atsisveikinimas".

"Vaivos" d-vės draugininkės pareigas perėmė vyr. sk. Jūratė Ciplijauskaitė.

London, Ont.

* Š. m. kovo mėn. 9 d. Londono skautės - skautai surengė mūsų Patrono - Šv. Kazimiero Dienos minėjimą plačiai Londono lietuvių visuomenei. Minėjimas pradėtas malda į šventą Kazimierą. Turiningą paskaitą apie Šv. Kazimierą skaitė mūsų bičiulis ir rėmėjas - dipl. ekon. p. Vikt. Gudelis. Po paskaitos minėjimas buvo pajvairintas skaučių-tų pasirodymais. Pradžioje brolis E. Petrauskas paskambino Bach-Gounod "Ave Maria". Broliis M. Chainauskas labai nuotaikingai padeklamavo iš Kazio Inčiūnos veikalo "Padavimai" ištrauką - Šv. Kazimiero kariuomenė. Brolių pasirodymus baigė brolis A. Pocius, pagrojęs

akordeonu Gailevičiaus "Ramovėnų Maršą". Tikrai puikiai deklamavo Vaičiūnienės eilėraštį - Šv. Kazimiero malda - sesė Gr. Narakaitė. Užbaigai sesės, pasikvietusios ir brolius, padainavo keletą skautišku ir liaudies dainų, pritariant ir gausiai publikai, kurios buvo pilnutėlė salė.

Minėjimas praėjo rimties ir pakelta nuotaika. Visi buvo patenkinti. Baigta Tautos Himnu. L. E-tas

FAIP Rajonas

New York, N. Y.

* Lietuvos skautų Globėjo Šv. Kazimiero iškilmingoji New Yorko tunto sueiga buvo kovo 9 d. Apreiškimo parapijos salėje. Kelios paukštystės ir skautės davė išodį. Vyresniosios skautės šventės išvakarėse atliko savo išodžio apeigas gamtoje - apie 60 mylių nuo New Yorko. Davusias išodį ir tuntą sveikino Lietuvos vicekonsulas p. Stašinskas, p. Audėnas, Amerikos Balso vardu - s. P. Labanauskas, mokyt. B. Kūlys, kun. Pakalniškis ir skautininkai E. Putvytė ir A. Samušis.

* S. P. Labanauskas pranešė tuntui, kad kovo 8 d. per Amerikos Balsą radijo bangomis buvo perduotas sveikinimas broliams Lietuvoje. Jis taip pat įrašė į juostas įdomesnius momentus iš Šv. Kazimiero sueigos, kad ateity panaudotų transliacijoms į Lietuvą.

* Iškilmingoje sueigoje buvo paskelbti literatūrinio konkurso tarp vienetų laimėtojai. Pirmoji vieta atiteko skautams vyčiams, antroji - vyresn. skautėms, tolimesnes vietas atiteko jaunesniems. Laimėtojai paskaitė savo kūrinus. Konkurso darbus vertino komisija iš S. Narkeliūnaitės, kun. Pakalniškio ir Br. Kūlio.

Chicago, Ill.

* Akademikai skautai nustatė visiems metams veikimo planą ir priėmė eilę svarbių nutarimų, iš kurių įdomesni yra šie: 1. Įsteigti "Akademikų Skautų Stipendijų Fondą", kuriam ASS Chicagos skyrius jau paskyrė \$ 320.

2. Suruošti keletą parengimų ir apsilankyti Chicagos tuntų ir skautų vyčių parengimuose.

3. Remti skautų vyčių suvažiavimą Chicagoje.

4. Paremti skautiškus laikraščius Skautų Aidą ir Mūsų Vytį darbu, prenumerato-

mis ir skirti kiekvienam tų laikraščių iš ASS kasos po \$ 50.

5. Suruošti vasaros stovyklą ir kviesti į ją visus ASS narius.

6. Pradėti efektingą artimo pagalbos tarnybą Chicagoje.

* Kaip žinia, akademikai skautai-ės jau suorganizavo Lietuvių Kraujo Fondą, kurio tikslas savo kraujo auka gelbėti silpnų ligonių gyvybes. Nariais priimami skautai ir šiaip artimo meilės kupini lietuviai. Visais LKF reikalais kreipiamasi šiuo adresu: Alg. Stepatitis, 5557, So., Green St. Chicago, Ill.

* Kovo 9 d. Lietuvių Auditorijoje buvo metinė Pulk. J. Šarausko vardo skautų vyčių dr-vės sueiga. Energingas ir nenuilstamas dr-vės vadas ps. Albertas Augustinaitis triuškinančia balsų dauguma buvo perrinktas tom pačiom pareigom. Tuo išreikštas jam didelis draugovės vyčių pasitikėjimas ir jų plieninis vieningumas. Sueigoje svečiais dalyvavo JAV Rajono Vadas s. Jurkšas, JAV Raj. Dvasios Vadovas s. kun. J. Vaišnys, S. J., Lituanicos tuntininkas s. S. Rudys, neseniai per Atlantą atplaukęs ps. Vaidevutis Mantautas, S. J. ir s. B. Kviklys. Svečiai aktyviai pasireiškė sueigoje, pravesdami religines apeigas ir pasidalindami su vyčiais mintimis.

Boston, Mass.

* Kovo 1 d. Bostone mirė nenuilstamas rašytojas - publicistas Kazimieras Urbonavičius. Savo raštuose jis buvo atkreipęs dėmesį ir į skautybę. Jo apysakoje "Surūdijusi grandinė" šalia partizanų dabartinėje Lietuvoje veikia ir skautai.

* Kovo 16 d. sl. Vidos Karosaitės vadovaujamos paukštyčių - Katyčių ir Pelyčių skiltys per p. p. Minkų radijo programą davė jaudinančią patriotinį montažėlį, tema - Lietuva Brangi. Mažųjų deklamacijos ir dainos buvo stropiai atliktoš, o klausytojams sukėlė gražių prisiminimų audras ... ir ašaras.

* Kovo 16 d. pas fil. V. Barmienė buvo Bostono ASS skyriaus sueiga. Matėme naujų veidų, girdėjome naujų minčių gyvesniam veikimui ir diskutavome studijų bei skautybės klausimais.

Cleveland, Ohio.

* Kaip šiais metais daugelyje vietų, taip ir čia Šv. Kazimiero diena paminėta drau-

ge su kitomis organizacijomis: ateitininkais ir Lietuvos Vyčiais.

* Š. m. liepos pabaigoje Skautų Viet-ja ir Neringos skaučių tuntas ruošia bendrą stovyklą maždaug apie 30 mylių atstu nuo miesto. Stovyklai kruopščiai ruošiamasi.

Cicero, Ill.

* Čia jau daugiau kaip dveji metai gražiai veikia skaučių Kung. Birutės dr-vė kuriai vadovauja sl. Jūratė Juškevičiūtė. Kiek vėliau įkurta ir K. Mindaugo berniukų draugovė, vadovaujama sl. Vytauto Rūbo. Šios abi draugovės darniai bendradarbiauja skautiškoje veikloje ir šią veiklą gražiai vysto.

Šių metų vasario 16 d., Lietuvos Nepr. minėjimo proga, iškilmingoje draugovių sueigoje, tikslu įprasminti L. Nepr. draugovės globėjos įtakoje, padarė svarbius pasižadėjimus 7 berniukai ir 11 mergaičių. Pasižadėjo: 1. Stengtis išlaikyti savą tautinę išorę, 2. neskaityti menkaverčių knygų, nuodijančių jaunimo dvasią, 3. neskaityti komikų, 4. Stengtis skaityti kuo daugiausia lietuviškų knygų, 5. Kalbant gimta kalba, nemaišyti svetimos kalbos žodžių, 6. uoliai lankyti skautiškas sueigas.

Pasižadėjusieji pažadus patvirtino savo parašais ir sutiko, kad parašą sulaužiusieji būtų viešai pavardėmis skautiškoje spaudoje paskelbti. Skautai-ės, nepadariusieji pažadų, paliko akilių stebėtojų rolėse. Kaip šiems seksis pažadus garbingai tęsėti, nuo to priklausys likusiųjų pasižadėjimas sekančiais L. N. minėjimo metais.

Visiems, padariusiems tokius svarbius ir garbingus pažadus, linkime tvirtai žengti pažadų tęsėjimo keliu į Gedimino Kalno viršūnę!

Neringa

Australijos Rajonas

Melbourn, Vict.

* Lig šiolei vis daugiau snūduriuojan-tį jūrų skautų veikimą išjudino pagaliau dr- kas A. Gabeckas, kurio iniciatyva pradėta būriuoti Alberto ežere. Nuosavos valties dar neturint, tenka ją samdytis. Sekmadieniais po pamaldų jau reguliariai renkamas į būriavimo pamokas. Susirenka ne tik jūrų skautai, bet ir šiaip būriavimo mėgėjų. Entuziazmui didėjant, numatyta įsigyti nuosavą valtį. Šią mintį savomis lėšomis realizuoja pats iniciatorius ir R. Krausas.

Venezuelos Rajonas

Barquisimeto.

* Tuojau po Vasario 16 dienos minėjimo Barquisimete įvyko skautų sueiga, kurioje sudaryta skautų skiltis, kurios skiltininku paskirtas skautas Aleksandras Vabalas jr. Pradėjus čia reikštis skautiškam judėjimui, sudaroma Barquisimeto Edo Lara vietininkija, kurios vietininku pakviestas ps. Žemgulis. Vietininkijos patvirtinimo reikalu bus krepiamasi į Lietuvos Skautų Brolijos Vadiją.

Skautų vadovų adresas Barquisimete: Carrera 18 Nr. 364/C, Barquisimeto, Edo Lara, Venezuela.

Caracas.

* Pasitraukus v. s. Alfonsui Rundzaičiui iš vietininko pareigų, nauju vietininku paskirtas skautas Luthardas Barkauskas. Pasitraukiant iš pareigų Broliui Rundzaičiui, Caracas nustoja vienopirmųjų skautų organizatorių Carace. Jie su broliu K. Aiziniu sudarė pirmuosius skautų vienetus, kurie paskui susibūrė į draugovę "Lituanica".

Už nuopelnus lietuvius skautus organizuojant, Caracas broliui Rundzaičiui pareikšta padėka. Brolis Rundzaitis pasitraukė ryšium su numatytu išvykimu į Argentiną.

* Kovo mėn. 4 dieną baigta skiltininkų kursų teoretinė dalis. Praktinė dalis - stovyklavimas, numatyta padaryti Didžiosios Savaitės viduryje.

* Šv. Kazimiero šventės proga pakelti į sekančius vyresniškumo laipsnius šie skautų vadovai: psl. A. Jaloveckas - į skiltininko, skautai Kazys Laurinaitis, Rytis Kuzavinis ir Romas Barmus - į paskiltininkio laipsnį. P.N.

Valencia.

* Išpuolant Šv. Kazimiero šventei antradienį, Valencijos skautai šią šventę šventė šeštadienį, kovo mėn. 1 d. Turėjome kuklų lauželį, kurį pirmą kart praleidome grynai lietuviškoje šeimoje su savo artimiausiais skautų draugais. Laužą uždegė mūsų prietelius skautas Francisco Osio. Po programėlės ir dainų, turėjome iškilmingą draugovės sueiga, kurios metu skauto išžodį davė skautai: Kamanauskas ir Neniškis. Pakelti į aukštesnius vyresnišku-

mo laipsnius: sl. A. Baziliauskas į v. sl., psl. K. Ulevičius - į skiltininko ir psl. L. Baziliauskas į sl. laipsnį.

Šv. Kazimiero dieną Valencijos skautai baigė atsikėlimo konkursą.

* Carabobo valstijos skautų atstovų suvažiavimas išrinko naują valstijos skautų Tarybą. Į šią Tarybą išrinkti taipgi du lietuviai skautų vadovai: sl. Kazys Ulevičius ir s. Petras Neniškis, kur jiems pavestos vilkiukų ir skautų instruktorių pareigos.

* Kalendorius "Budėk" yra gautas ir išsiuntinėtas visiems vietininkams. Kaštuoja 2 bolivaru. Kalendoriuje yra vertingos medžiagos, žinotinos skautams. P.N.

Vokietijos Rajonas

Diepholz, Vakarų Vok.

* Š. m. kovo 29-30 d. d. Berg. Ludvigstein prie Göttingen įvyko metinis BDP rajonų vadeivų suvažiavimas, kuriame lietuvių skautus atstovavo s. A. Venclauskas ir ps. O. Gešventas. Suvažiavime kalbėjo Dr. Friedensburg, K. H. Schulze, paliesdami vokiečių skautiško gyvenimo problemas. Vyr. vokiečių skautininkas BFM K. Roller savo kalboje padėkojo tremtiniam skautams už gražų bendravimą su broliais vokiečiais, pabrėždamas ypatingą darnumą Bremeno rajone ir apgailėstaveš, kad tremtiniai skautai nepripažįstami Tarp. Skautų Biuro, pažadėjo tą klausimą iškelti.

* Š. m. kovo mėn. pabaigoje PLSS Aušros tunte padidėjo skautų vyčių gretos - o. s. psl. K. Dikšaitis davė vyčių išžodį.

* Talkininkaujant nuoširdžiam tunto bičiuliui maj. J. Černiui 160-sios Vytauto Didž. dr. vės skautai gražiai sutvarkė aikštelę apie Lietuvius Vasario 16 Gimnazijos bendrabutį.

SKAUTAI PASAULYJE

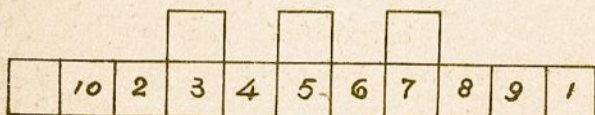
ŠVEICARIJA-- Tarptautinėje Skautų Konferencijoje, kuri įvyko Jamborės metu, buvo nutarta 1953 metų skautų vyčių suvažiavimą padaryti Šveicarijoje.

Normaliais laikais skautų vyčių suvažiavimai įvyksta kas keturi metai. Šis suvažiavimas bus penktasis. Pirmasis įvyko 1931 m. taip pat Šveicarijoje, Kanderstege, 1935 Švedijoje (Skjak). Šių metų suvažiavimas įvyks arba Kanderstege, arba prie Keturių Kantonų Ežero.

PASTABA: Mes labai atsiprašome gerb. sprendėjų už įvykusią klaidą pereinamo laiko. 18-me uždavinyje. Dešinėje brėžinio pusėje trūksta vieno langelio su skaičiumi 1.

Pakartojimui įdedame to uždav. brėžinį. (Uždav. aprašymą žiūr. Nr. 18).

ŠARADA.

Tu jų daugybę pamatysi,
Jeigu pievoje pasižvalgysi;
O vieną raidę jei pakeisi,
Ant stalo pamatysi, kai valgyt eisi.

(Vertė 1 t.)

UŽDAVINYS Nr. 21.

Kokia yra šio pono profesija

MIKAS NIKŪNIS

UŽDAVINYS Nr. 22.

Supiaustyti šią figūrą į 9 lygias figūras.

A. Z. (V. 2 t.)

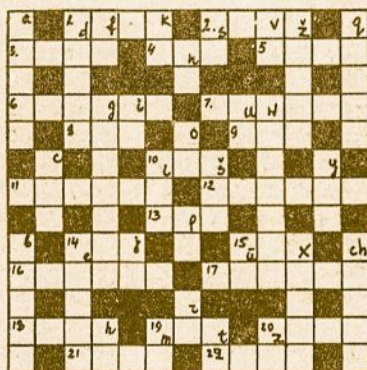
UŽDAVINYS Nr. 23.

T. SIŪLAS, O. LUBIS ir L. TAKAS
yra neperskiriami draugai. Kas jie tokie?

A. K. (V. 2 t.)

KRYŽIAŽODIS Nr. 19.

Gulsčiai: 1. Indas; 2. Laumė; 3. Gyviams reikalingas; 4. Pergalės šūkis; 5. Moters vardas; 6. Sluogsnis; 7. Naminis gyvulys; 8. Gelbėkite mūsų sielas; 9. Brazilijos miesto pirmas žodis; 10. Buvusi Lietuvoje jaun. organizacija; 11. Turkijos miestas; 12. Muzikos instrumentas; 13. Jaustukas; 14. Rodomasis žodelis; 15. Įvardis; 16. Ką girdime? 17. Europos valst. sostinė; 18. Pievelė; 19. Smauglys; 20. Muzikos instrumentas; 21. Rodomasis žodelis; 22. Žuvies kiaušinėlis.

Stačiai: a) Daržovė; b) Šiltų kraštų augalas; c) Moters vardas; d) Darže yra (daugisk.); e) Graikų padavimuose minimas miestas; f) Cheminis elemento ženklas; g) Vyro vardas; h) Gyvulio balsas; i) Bemolis; j) Buvusi karinė organizacija Vokietijoje; k) Chem. elemento ženklas; l) Valstybė Amerikoje; m) Prielinksnis; n) Egiptiečių dievas; o) Upė Italijoje; p) Klausiamasis žodelis; r) Gaida; s) Gaida; š) Didiko titulas (prancūz.); t) Jaustukas; u) Pietų Rodezijos autovežimo ženklas (atvirkšč.); ū) Teigiamas žodelis (rusišk.); v) Įvardis; w) Vyro vardas; z) Klausiamasis žodelis; ž) Ežeras Azijoje; x) Galvos apdangalas; y) Klaus. žodelis; q) Susisiekimo priemonė; ch) Pastatas.

St. K. (Vertė 5 t.)

UŽDAVINYS Nr. 24.

Kieno ši vizitinė kortelė

V. AGYTĖ

Dp 2229

PRANCŪZIJA-- 1952 m. rugpiūčio mėn. Prancūzijoje įvyko vyr. skaučių suvažiavimas. Suvažiavimo programa susidėjo iš 8 dienų kelionės po Prancūziją, keturių dienų gerojo darbo prie įrengimo ir vadovavimo tarptautinės ligoninės kaulų džiova sergančiom mergaitėm ir trijų dienų konferencijos Paryžiuje, kurios metu buvo plačiai išdiskutuotos moterų darbo galimybės įvairiose valstybėse. Viso dalyvavo virš 1200 vyr. skaučių.

KINGSTONAS. Š. m. kovo mėn. vidurinės Amerikos skautų sąjunga ruošia karibišką Jamborę Jamaikos saloje.

TEL AVIV -- Tarptautinė Skautų Konferencija pripažino ir užregistravo Izraelio skautų sąjungą kaip 51-ą tautinę skautų sąjungą.

SYDNEJUS-- Tarptautinės sąjungos Pan-Pacifiko Jamborė įvyks š. m. gruodžio mėn. prie Sydnejaus (Australijoje).

LICHTENSTEINAS-- 14-tai Tarptautinei Skautų Konferencijai, kuri įvyks 1953 metais, vieta parinkta mažojoje Lichtensteino valstybėje.

LONDONAS -- Tarptautinis Komitetas paskyrė BSIB pavaduotoju gen. maj. D. C. Spry (Kanada)

AFRIKA--Septintoje Pasaulinėje Jamborėje stovyklavo ir virš 100 negrų skautų iš Afrikos ir Amerikos. Senegalo skautams net pati valstybė apmokėjo stovyklos išlaidas ir kelionę lėktuvu iki Marselio. Stovykloje negrų skautai buvo visų mielai laukiami svečiai.

(atkelta iš 20 psl.)

"dūmo broliai" negali susukti ratelių ore.

Iš izoliacinės medžiagos pastatytos sienos labai puikiai užlaiko tylą. Net tada, kai lėktuvas leidžiasi, t. y. kai motorai labiausiai kelia triukšmą, vidury lėktuvo galima susikalbėti visai normaliu balsu.

Pagrindinė kabina turi 50 puikių kėdžių ir atskirą kambariuką, paprastai skiriamą iš anksto užsisakiusiai šeimai. Pavertus tą kabiną į miegamąjį, atsiranda 28 lovos ir dar lieka 5 kėdės.

Visi hygieniški patarnavimai su šiltu ir šaltu vandeniu yra patalpinti priešakinėje viršutinio aukšto dalyje.

Šis oro milžinas yra varomas galingu 4 motorų - iš viso apie 14.000 arklio jėgų. Sveria 71 toną ir skrenda 600 km. į valandą greičiu.

Vien tik "Pan American World Airways" 1950 metais su savo "Clipper'iais" pervežė virš 1.000.000 keleivių ir 16.000 tonų prekių, visai neskaitant atlikto darbo kariūnoms pajėgoms Korėjos fronte.

ŽVILGSNIS Į ATEITĮ. Aeronautikai taip žengiant į priekį, darosi tiesiog sunku įsivaizduoti, koks bus ateities transporto lėktuvas.

Visų pirma kas kart labiau skirsis trumpoms distancijoms (1.000-1.500 km) skirti lėktuvai nuo tarpokeaninių. Pirmieji žymiai pakeis savo struktūrą nuo dabartinių, prisiminus, kad orinis susisiekimas kasdien auga ir plečiasi. Reikia manyti, kad mažiems atstumams (iki 500 km) bus naudojami malūnsparniai. Jie šiuo metu dar reikalingi patobulinimo ypač saugumo atžvilgiu.

Turbiniai motorai įgalina lėktuvus išsikeiti ir padidinti greitį.

Transatlantiniai lėktuvai skris virš 8.000 metrų aukštyje į valandą, sukardami apie 800 km.

Padidėjęs saugumas, didesni "oro kelionių" teikiami patogumai, kasdien vis mažėjanti kaina dėl nuolat augančio keleivių skaičiaus lėktuvų padarys rimtu didelių laivų konkurentų, kurie niekad negalės žymiai padidinti savo greičio.

Nesunkiai galime įsivaizduoti pasėkas, kai kurią nors dieną išgirsime: "Viena skridimo valanda atstoja visos paros kelionę laivu".

Neatrodo perdėta sakant, kad greitai turėsime "oro ekspresus", skrendančius stratosferoje didesniu greičiu už garsą! Gal būt, jau ateinanti karta galės visai nejuokaudama sakyti: "Vyktu valandėlei į Kiniją ir tuojau grįžtu".

Antra vertus, ištobulėjęs orinis susisiekimas vis daugiau ir daugiau pagelbės augančiam savitarpiai tautų suartėjimui, ir valstybių sienos, skiriančios atskiras tautas, daugiau ir daugiau nustos savo svarbos.

Paruošė A. N.

Beviltiška! Atrodo čia visai nėra žuvies!